

Adamus 8. Shoud - 2012. április
NYOLCADIK SHOUD: „A guru dilemma”
ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus e2012 sorozat nyolcadik Shoudjának magyar fordítását, mely élőben 2012. április 7-én éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.

e2012 SOROZAT

2012. április 7-én éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, aki Vagyok, alázatos szolgálatotokra!

Üdvözöllek benneteket drága Shaumbra! Szükségem van egy pillanatra, amíg átállítom magam az új díszletetekhez! (a terem ülései és a színpad területe átalakításra került a legutóbbi Shoud óta) Már annyira megszoktam, hogy ki hol szokott ülni és most tessék, máshol ültök! Vagy talán én vagyok máshol? Á! Ez itt a kérdés!

Mindannyiótoknak meg szeretném köszönni ennek az Új Adamus színháznak a megteremtését! Köszönöm. (A közönség tapsol)

Tehát összegyűltünk itt, ezen a különleges napon - mert sok szempontból különleges ez a mai nap. Új a díszlet. És természetesen, ebben az Adamus színházban mindenhol kamerák vannak - mindenhol, még a plafonon is - minden helyszínen felvételre tud kerülni. Te és én, Pete.

PETE: Igen.

ADAMUS: Igen. (kuncog) Senki sem menekülhet el a kamera pásztázása elől. Hm.

Egy különleges nap

Shaumbra, ez egy különleges nap. Miért? Új díszletetek van, ami egészen kellemes. Jót tesz Cauldre lábának, (új a szőnyeg is) és kellemes a látvány is. Most éppen Nagypéntek után és Húsvét előtt, a köztes időszakban vagytok. A halál és a felemelkedés egész energiája között tartózkodtok. Egy nagyon jelentőségteljes időszakban tartózkodtok az utatokon és a Föld történelmében egyaránt.

Most csak vegyetek egy mély lélegzetet és képzeljétek csak el azokat a könyveket, amiket 20 év múlva - vagy 100 év múlva - meg fognak írni erről az időszakról! Erről az időről! Néha még csak fel sem fogjátok, hogy mi történik itt valójában, mert annyira erősen kapaszkodtok azt remélve, hogy mindezek a szelek és orkán erejű viharok nem fognak magukkal sodorni benneteket. Azt remélve, hogy végig tudod csinálni a napodat és a nap végén kibonthatsz egy üveg bort és egy gyógyszernyi adagot kortyolhatsz belőle, (nevetés) amitől egy kicsit ellazulhatsz. Majd ezt követően pedig nem kis szorongással fekszel le aludni az ágyadba - az ágyadba - ami valaha a szexualitás és az álmok helye volt az életedben és ami mára már az egyre több káosz, egyre nagyobb feszültség és az egyre több trauma helyévé változott.

Tehát mára már csak alig pár perced marad az elalvás előtti ellazulásodra a napod végén. És máris

belekezdész az új megbízatásodba az álmok területén! Azon a területen, ahol régebben minden csupa-csupa szivárvány és finomság volt, ahol körbevettek téged azok a kedves kis barátságos állatkák és a téged szerető emberek. Ez volt a te „la-la”, mesés álombirodalmad. De mostanra ezen a helyen még annál is nehezebb lenned, mint *itt*.

Reggel fáradtan, zavarodottan, tanácstalanul ébredsz és azon töprengsz, vajon mi fog veled történni és egy pillanatra azt kívánod, hogy bárcsak visszatérhetnél az álmok világába! De mégsem! Hiszen onnan is elmenekültél, csak hogy visszatérj ide, a Földre! Ott fekszel az ágyadban, miközben azon morfondírozol: „*Nem merek kikelni az ágyamból, mert megint itt egy új nap. Nem merek visszaaludni, mert az is eléggé félelmetes!*” És tényleg az.

Az álom állapotok megváltoztak. Úgy képzeljétek ezt el, hogy az álmok kinyúlnak a Földközeli Birodalmakba - és még azokon is túlterjednek jó messzire - de belemennek a Földközeli Birodalmakba. Ezeknek a birodalmaknak vannak olyan részei, amik kapcsolódnak az emberi tudatosságához és itt történnek az álmok és ti odajártok. És ez a hely manapság nagyon, de *nagyon* intenzív. Sok ott a változás. Ehhez képest az itteni változások semmiségnek tűnnek. (valaki beszél: - Ha-ha!) Áh, ha-ha! Nagyon intenzív.

Ez a hely - azt kell, hogy mondjam - hogy ez a tér, amit itt megteremtettek az egyik olyan igazi menedék, amivel rendelkeztek. Ez az egyik olyan igaz hely, ahova eljöhetek és egyszerűen csak vesztek egy mély lélegzetet és elaludhattok. Nem! (Adamus mosolyog) Itt ellazulhattok. Nevethettek. Ez a nevetés, az ünneplés és az öröm helye, továbbá annak a helye, amikor egy pillanatra leállíthatjátok azt a temérdek intenzitást.

Ezért ezt a Shoud-ot mély lélegzéssel akarom kezdeni! Intenzív odakint! Intenzív idebent! Intenzív az álom állapotaitokban. Hova mentek hát? Nos, ide eljöhetek. Megtalálhatjátok a belsőtökben is azt a helyet, de gyakran az a belső hely is nagyon kaotikus. Nem vettétek még észre?

Akkor most egy pár percig jó mélyen lélegezzünk és lazuljunk el! Itt biztonságos. Tényleg az. Itt csak velem kell foglalkoznotok. Itt ellazulhatsz. Itt lehetővé teheted, hogy az anayatron, az összes kis energetikai kommunikációs rendszer helyreállítódjon és megújítsa a testedet! A testedet temérdek sok energia bombázza. Feltűnt, hogy mindenféle fájdalmaid vannak és hogy időnként fájnak az izmaid? Ó, igen! Ez mind az intenzív energia miatt van így.

Emlékeztek arra, hogy azt mondtam, hogy ez az év a „Leszállítás, a kézbesítés éve”? A leszállítás éve, amikor is rengeteg sok energia érkezik mindenfelől. Energia érkezik a napkitörésekből, amik sokkalta nagyobbak, erősebbek és jelentősebbek, mint eddig bármikor! Energiák érkeznek a Földből és az összes Birodalomból. Mindenholnan energia érkezik ide. Ti kértétek ezt. Most pedig megkapjátok, amit kértetek, ti pedig csak panaszkodtok miatta.

Akkor most vegyünk itt egy mély lélegzetet, a mi szentséges terünkben, a Shaumbra Központban!

(szünet)

Vegyünk egy mély lélegzetet!

Ez intenzív, ti pedig olyan kritikusak tudtok lenni saját magatokkal kapcsolatosan, amiért képtelenek vagytok ezt kezelni. Valamelyik nap teázgattam egy-két Felemelkedett Mesterrel. Igen, teázunk és közben szivaroztunk. Szóval a minap teázgattunk és a saját felemelkedésünkről beszélgettünk, ami több száz vagy több ezer évvel ezelőtt történt meg, kinél mikor. És arról beszéltünk, hogy akkoriban az elég unalmas volt. A dolgok csak nagyon lassan változtak. A dolgok akkoriban meglehetősen homályosak, sötétek voltak. Most pedig intenzívek. Minden pillanatban változnak. Azon nevetgélünk egymás között, hogy milyen nehéz is ez nektek! És hogy milyen örömteli az, hogy veletek dolgozunk, de belátjuk, hogy örülünk, hogy mi akkoriban, a régebbi időkben emelkedtünk fel.

Most akkor meg a TV-t nézitek? *Rám* nézzetek!!! (nevetés) (Adamus képe megjelent a teremben felszerelt óriás képernyőn is) Ez meg mi?! A TV képernyőt bámuljátok, miközben itt vagyok élőben az orrotok előtt? Látom ám, hogy a képernyőt nézitek! De nem, én itt vagyok! (Adamus és a közönség nevet) Ez egy valóság torzítás. Ez nagyon furcsa. Ezt a dolgot fel is hozom majd, amikor legközelebb megint a Felemelkedett Mesterek klubjában fogok teázni! „*Ott lehetsz velük élőben, egy légtérben, egy teremben, de ők mégis a képernyőt bámulják! Miért van ez? Miért?*” - (valaki azt mondja: „*Mert ez újdonság!*”) Nem. Folyton ezt teszitek. Egy év múlva is ezt fogjátok tenni.

Szóval drága Shaumbra, odakint intenzív. Vegyünk egy mély lélegzetet! Vegyünk egy mély lélegzetet!

(szünet)

És ez továbbra is intenzív lesz. Bizony. Úgy ám! Képesnek kell lenned nevetni magadon! Képesnek kell lenned nevetni *magaddal* és az összes aspektusoddal. Igen. Ne vess együtt az aspektusaiddal, mert ők már egyébként is nevetnek! Így akkor talán te is velük nevezhetsz! (nevetés, Adamus mosolyog) És Aandrah pontosan tudja, hogy miről is beszélek. Ne vedd ki az aspektusaidat! Igen! Ne vedd ki az aspektusaidat, ne vedd őket komolyan! (nevetés) Tudtátok, hogy ezt fogom mondani! Igen, igen. Egy újabb Shaumbra póló felirat. Igen, igen.

És igaznak kell lenned magadhoz! Ma ebbe bele fogunk menni. Apropos, ma nincs túl sok mondanivalóm. Nincs. Sajnálom. Á! Ó, nos.... (nevetés) hallottam, hogy valaki azt gondolja: „*Máskor sincs neki.*” Á, szóval a finom kaja miatt jársz ide. Rendben.

Ma egy-két emlékeztetőt fogunk átvenni, olyan dolgokat, amikről már nagyon régóta beszélgetünk. Már jóval azelőtt megadtad magadnak ezeket a bölcsességeket, mielőtt igazán szükséged lett volna rájuk. Akkoriban ezek „aha” élményeknek tűntek. Most pedig belekerülnek a szerszámos dobozodba. Ezek lesznek a kötszerek az elsősegély dobozodban. Ezek lesznek a balsamok, a kenőcsök. Ezek lesznek a nyugtatók számodra.

De most újra előveszem ezeket és újra átbeszélem őket veletek, mert ti magatok helyeztétok oda mindezeket az ösvényetekre, még jóval azelőtt, hogy szükségetek lett volna rájuk, de mostantól igenis szükségetek van rájuk. Mostantól igazán szükségetek van rájuk.

Intenzív odakint, ahogy ezt megbeszéltük a minap teázás közben. Elképesztő, hogy milyen jól tartjátok magatokat mostanság, miközben mindezek a dolgok zajlanak. Bámulatos, hogy képesek vagytok nevetni. Észbontó, hogy a testetek még nem hullott darabjaira! Döbbenetes, hogy nem robbantottátok fel az agyatok áramköreit, konnektorait - az elmében túl sok van ezekből itt is meg ott is) És egészen bámulatos, hogy mindeközben még mindig azonosultok magatokkal! Na ez az, ami a bámulatos! Teljesen lenyűgöz, hogy még mindig magatokkal azonosultok!

Önmagad ismerete

Akkor most felteszem a kérdést - és Eesa Lindáját arra fogom kérni, hogy a táblára írja le a válaszokat - a tízes skálán mérve 1-től 10-ig. Ahol is a 10 a legtöbbet jelenti, az 1 pedig a legkevesebbet. És David-et fogom arra kérni, hogy vigye körbe a mikrofont!

Milyen jól ismered magad? És akkor kezdjük is rögtön itt az asztalnál, ami mindig elkerüli a figyelmet. David, te választasz. Mennyire jól ismered magad? Ó, ha! Hm. Ne aggódj a kamera miatt!

BONNIE: Oké, nem fogok.

ADAMUS: És ez csak automatikusan mozog....Á! Igen!

BONNIE: Mondhatni.

ADAMUS: Mondhatni.

BONNIE: Tudom.

ADAMUS: És mégis ez a „mondhatni” hol található a 10-es skálán?

BONNIE: Az egy jelenti a legtöbbet?

ADAMUS: Nem, az 1 jelenti a legkevesebbet. Ha a legkevésbé ismered magad, az 1, ha a legjobban, az 10. Milyen jól ismered magad?

BONNIE: Hét.

ADAMUS: Hét. Jó. Akkor van egy hetesünk.

LINDA: Akkor most csak írjam fel a táblára a hetes számot?

ADAMUS: Csak a hetes számot. Elképesztő. Egyszerű. Oké, jó. Milyen jól ismered magad Timothy ott a kamera mögött? A többi kamera most mindenfelől rád közelít. Milyen jól ismered magad Timothy?

TIMOTHY: Nyolc.

ADAMUS: Nyolc. Jó, jó. Van egy hetesünk és egy nyolcasunk.

LINDA: Most akkor egymás alá, egymás mellé vagy egymás fölé írjam fel ezeket a számokat a táblára?

ADAMUS: Ha ezeket a döntéseket tényleg nekem kell meghoznom, akkor....(nevetés)

LINDA: Én csak próbálok hozzád alkalmazkodni!

ADAMUS: ... akkor visszamegyek teázni.

LINDA: Nincs problémám.

ADAMUS: Jó kérdés. Egymás mellé írd őket! Következő! Akkor menjünk egyenesen ehhez az úriemberhez, aki a padlón ücsörög. Á, szinte meg se láttad őt, mert a padlón van.

MATT: Tíz.

ADAMUS: Tíz.

MATT: Igen uram!

ADAMUS: Tízesként ismered magad. Jó. Kitűnő! Hogy hívnak?

MATT: Matt.

ADAMUS: Matt. Jó, Matt. Már semmi mást sem kell megtudnod magadról?

MATT: Hát azt, ami még a jövőmben van.

ADAMUS: Á, egy tízes vagy. Egy tízes vagy. Már nincs mit megtudnod, megismerned.

MATT: Itt és most? Nem hinném.

ADAMUS: Nem. Jó.

MATT: Nem.

ADAMUS: Kitűnő! Az Adamus Színházban - bocsánat - a Shaumbra Színházban nincsenek rossz válaszok. Nos, ami azt illeti, jó válaszok sincsenek. (nevetés) És akkor most térjünk át Mr. Collins-ra! Milyen jól ismered magad?

Mr. COLLINS: Ez jó kérdés.

ADAMUS: Tudom. Az én kérdésem.

Mr. COLLINS: Mondjuk úgy talán 6.5.

ADAMUS: 6.5. Jó, jó. Visszaállítjuk a skálát a 0-ra. Akkor most kérdezzük meg Lucky-t!

LUCKY: Úgy 8.5.

ADAMUS: Úgy 8.5.....nos, ezt a kamerába kell mondanod. Látod a kamerákat? Látod, hogy anélkül mozognak, hogy bárki is hozzájuk érne?

LUNCKY: 8.5

ADAMUS: 8.5. Jó, jó. Nagyszerű. És mi a helyzet a többi 1.5-tel?

LUCKY: Úgy gondolom, hogy mindig van mit tanulnom magamról a mások velem kapcsolatos észleléséből, vagy a sajátomból.

ADAMUS: Jó. Jó. Akkor már nem sok van hátra! Szinte már célba is értél. Mindössze 1.039 életedbe került, hogy eljuss a 8.5-ig! Ez nem is rossz! És én azt mondom, hogy ehhez a maradék 1.5-höz elég is lenne még úgy száz élet! És az odavezet téged. Ó, hogy ez mekkora szarság! Igen.

És ha már erről van szó, akkor következzen Sart!

SART: Az én válaszom 12. (nevetés)

ADAMUS: Hölgyeim és Uraim, megadtam a válasz lehetőségeket 1-től 10-ig. Neki minden annyira...(Adamus Sart pólójára mutat, amin a következő felirat áll: „Szar” - a közönség hangosan elolvassa: „Szar” - még nagyobb nevetés) Jó. Köszönöm, hogy nem érted, hogyan kell ezt a játékot játszani.

SART: Vannak szabályok?

ADAMUS: Csak az útmutatásom van. Igen. Nincsenek szabályok. Jó. Akkor menjünk tovább Alihoz. Ali, te milyen jól ismered magad? 1-től 10-ig.

ALI: Amikor arról beszéltem, hogy azonosulunk magunkkal, akkor arra gondoltam, hogy ez valószínűleg nem egy jó dolog, ha még mindig magunkkal azonosulunk. Úgy értem ez se nem jó, se nem rossz, de valószínűleg...

ADAMUS: De hol tartasz?

ALI: Talán ötnél.

ADAMUS: Talán ötnél.

ALI: De egyik értelemben sem vagyok biztos benne.

ADAMUS: Tehát az öt körül körözől.

ALI: Igen.

ADAMUS: Jó. David, most te választasz. Én csak becsukom a szemem. Te választod a következőt. Igen.

LESLIE: Talán 2, de egyre feljebb haladok.

ADAMUS: Felfelé haladsz. Jó, jó. Tudod nem kell sietned, hogy odaérj! Csak nyugodtan, ne kapkodj!

LESLIE: Nos, ez az adott szituációtól függ.

ADAMUS: Igen, azon múlik, hogy...ma éppen hogy érzed magad?

LESLIE: Nos, most valószínűleg közelebb állok a 10-hez, mint a 2-höz, de lehet ez 2....

ADAMUS: Szóval nagy a variációk lehetősége.

LESLIE: Így van. Így van.

ADAMUS: Rendben, tehát 10-től kettőig belefér, vagyis hát 2-től 10-ig belefér.

LESLIE: Igen.

ADAMUS: Igen, 10, 4, 2 - egy kis Dr. Pepper megy itt. Jó. Jó. *(Egy régi reklámkampányra hivatkozik a Dr. Pepper üdítőitalra vonatkozóan, ahol a Dr. Pepper ideje a de. 10, a du. 2 és 4-órákor volt.)* Te választasz David. Jeffrey?

JEFFREY: Zéró.

ADAMUS: Zéró. Ó, egy kis hegedűszót hallok itt. Zéró.

JEFFREY: Újrakezdés.

ADAMUS: Igen, zéró. Oké. Nahát! Nahát! És mi a helyzet Mofo-val...akarom mondani Marty-val, (aki a múlt havi Shoud alkalmával beszélt a Mofo-ról) egytől tízig mofo barátom!

MARTY: Ó, igen!

ADAMUS: Igen, igen, igen!

MARTY: Azt kell, hogy mondjam, hogy manapság elég közel vagyok. Kilenc.

ADAMUS: Lefelé mész?

MARTY: Igen.

ADAMUS: Igen, igen. És most hol vagy? Kilencen?

MARTY: Kilencen. Ühüm.

ADAMUS: Kilencen állsz és visszafelé haladsz?

MARTY: Nem. Közeledek a „teljes tudáshoz szöcske”

ADAMUS: Nocsak, csakugyan! (nevetés) A 9 a teljesség, a beteljesülés száma. Igaz? Numerológiai értelemben - a beteljesülés száma? Mofo 9-nél jár. (Adamus a fejét csóválja és nevet)

MARTY: Óóóóóó!!!!

ADAMUS: Oké, szép próbálkozás. Imádom. Jó, jó És akkor legyen még kettő! Még kettő!

DAVID: Egy.

ADAMUS: Egy David-nek.

DAVID: Igen.

ADAMUS: Nem, még két ember! Kicsit zavaros ez. Igen. Szóval te egynél tartasz.

DAVID: Igen.

ADAMUS: Igen, még két ember. Akkor legyen az első John Kuderka. A csendes fickó. A bölcs. Uram, ön hol tart?

JOHN: 22.

ADAMUS: 22! Á, a mesterszámok egyike! Egy mesterszám!

LINDA: 22.

ADAMUS: Akkor 4-nél jársz. (nevetés) Ez jó? Ez rossz? Jó és még egyet!

PETE: 6.

ADAMUS: 6. Jó. Oké, akkor most nagyon gyorsan add össze a számokat a fejedben és mondd meg nekem mi jött ki átlagnak!

LINDA: Ki van zárva! (nevetés) Nem jár most túl gyorsan a fejem.

ADAMUS: Egy páran már ki is számoltatok - online - nem azok, akik itt vagytok, hanem az online nézők közül egy páran már kiszámoltatok az átlagot vagy fejből, vagy a számológépek segítségével. Tehát akkor mi az átlag szám, amennyiben nem veszitek számításba azokat, akik nem követték az útmutatásokat - ne számítsátok bele a 12-t és a 22-t - a 2 és 10 között jöhet és akkor annak az átlaga úgy nagyjából 4,5....és akkor most jöhet a nagyon gyors számolás....

(szünet)

NEM SZÁMÍT! Nem számít! Tényleg nem számít és a megbeszélésünk eme első körében a lényeg az, hogy - ez nem számít. Ami azt illeti, ha számítana, akkor azt mondanám, hogy annál jobb, minél inkább a 0-oz közelít a szám, mert pontosan odatartotok. Igen, bizony.

Ti felfelé dolgozzátok magatokat, azt gondolván, hogy tudjátok, hogy kik vagytok, azt gondolván, hogy ti aztán megfejtettétek ezt az egészet. Drága barátaim, ezt olyan gyorsan hajítsátok el, mint egy forró krumplit! Most azonnal dobjátok el! Hála Istennek, nem fogod megismerni azt, aki vagy! Nem létezik a 10-es szám. A spirituális úton járok számára, még csak egy jó 9.9 sem létezik!

Te meg mit eszel ott az alvégen Nevető Medve?

NEVETŐ MEDVE: Jóságot.

ADAMUS: Ráközelíthetnék a kamerával a te jóságodra? Te jóságos Ég! Istenem! (Adamus megmutatja Nevető Medve telipakolt tányérját a kamerának) Ezt nézzétek! (nevetés) Igen... pontosan ide (mondja a kamerának) Pontosan ide, hogy a világon mindenki láthassa, hogy mit eszik Nevető medve egy megszentelt előadás kellős közepén!

LINDA: Élvezi a svédasztal kínálatát! Élvezi a svédasztalt!

ADAMUS: Mintha nem lett volna szünet az előbb! Kértek egy kicsit belőle? (nevetés, ahogy Adamus végigkínálja a többieknek a jól megpakolt tányért)

LINDA: El fogod őt így ijeszteni. Már jó ideje nem volt a vendégünk.

ADAMUS: Nem? Nem. Linda?

LINDA: Nem! Add vissza neki! Milyen durva ez tőled!

ADAMUS: Az emberek meg az ételeik! Ami azt illeti, csak megáldottam az ételedet! (Adamus meglengeti a kezét az étel fölött és belelélegzik)

LINDA: Óóóó!!! (Nebető Medve egy gyöngysort ad neki)

ADAMUS: Köszönöm! Köszönöm! (felveszi a gyöngysort)

NEVETŐ MEDVE: Szívesen.

ADAMUS: Így kell felvenni! Elég nehéz. (nevetés)

LINDA: Szóval Nevető Medve...még meg is ajándékozod a rossz viselkedése miatt. Ez aztán szép, nem mondom!

ADAMUS: Abszolút. Igen. (Adamus megpróbálja felvenni a nyakláncot)...ahogy mondtam, ahogy mondtam, a legjobb, ha...

LINDA: (megnézegeti a láncot) Érdekes.

ADAMUS: Kosztüm igazítás. Igen.

LINDA: Segítsek?

ADAMUS: (Adamus megfog valamit a gyöngysoron) Ebbe mit füstöltél? (nevetés) (Linda megigazítja a gyöngysort)

Ahogy mondtam, az a legjobb, minél közelebb vagy a zéróhoz most, mert errefelé tartasz. Ez egy érdekes fejlődés és ezt most le is írom a táblára, ha nem bánjátok. Köszönöm. Köszönöm.

LINDA: Hadd adjak egy új lapot! Akarod, hogy megjegyezzük ezeket a számokat?

ADAMUS: Közeledtek ahhoz a ponthoz, ebben az egész önmagad megismerése dologban, amikor eljutsz a héthez és elkezdted elég jól érezni magad saját magad kapcsán. (Adamus elkezd egy kört rajzolni, ami nem zárul be teljesen) A kezdőpont a 12 óra, majd leérsz ide a 3-4 órához, ami elég rossz érzést kelt benned, majd tovább mész az 5, 6 órára és onnan elkezded felfelé haladni a 8, 9 órához és nagyon jól érzed magad saját magaddal kapcsolatosan. Már majdnem elérted a célt. Már kezded megismerni magad, amikor egyszer csak - ó, ó - (visszafelé zuhansz) - és az egész majdnem teljesen visszafordul. Nem tűnt még fel? (egy pár ember válaszol: - De igen!) Igen, igen.

Pont akkor, amikor már úgy érzed, hogy mindjárt odaérsz, mindjárt győzni fogsz, annyira az az érzésed, hogy máris nekikezdhetsz a könyved megírásának „*Megismerni magam, megszeretni magam*” címmel - és akkor ez az egész hirtelen összeomlik, darabjaira hullik, - és ez egy jó dolog!

Ezt ti helyeztetétek oda magatoknak. Te magad raktad oda azt a robbanó szerkezetet - tudván, hogy rá fogsz lépni és azt is tudtad, hogy az majd felrobbant téged - szándékosan, merthogy soha nem fogod tudni megismerni magad. Legalábbis nem emberi értelemben. Nem akarod te olyan nagyon jól ismerni magad, mert akkor beragadsz, elakadsz.

Ezt visszaadom. (Visszaadja a gyöngysort Nevető Medvének) Ezek is meg lettek áldva, de nem általam.

NEVETŐ MEDVE: Igen.

ADAMUS: Igen.

Elérkezel arra a pontra, amikor is felrobbansz! És olyankor megtörténik az elengedés, mert felismered, hogy az a személyiség, akit éppen megismerni igyekszel, az teljességgel hamis. Abszolút az. Nem rossz értelemben hamis, hanem a káprázat, a tévedés, a téveszme, az illúzió értelmében hamis.

Ezért ezt egyféleképpen elkezded sabotálni. Elengeded abból a célból, hogy tényleg, igazán fejlődni tudj, ami nem önmagad megismeréséről szól már, hanem az Én Vagyok megéléséről. Tudom, hogy szinte árnyalatnyi itt a különbség, de azért engedted el a személyiségedet, mert először is, soha nem fogsz eljutni a 10-es skála 10-es pontjára. El fogsz jutni a 9.99999-re és akkor az egész fel fog robbanni! Akkor meg innentől kezdve miért is próbálkoznál vele? Ha 4.5-nél, ha a 8-nál vagy a 22-nél jársz John, akkor meg minek is próbálkoznál? Engedd el! Ez egy olyan játszma, amit nem lehet megnyerni és igazából nem is lenne szabad megnyerni. Ez egy olyan játszma, ami temérdek sok energiát emészt fel és a végén a jutalom annak felfedezése - annak az egyetlen dolognak a felfedezése - hogy önmagad megismerése egy illúzió volt. Egy illúzió.

Hirtelenjében, sokan, akik most azt hiszik, hogy tényleg megismerték saját magukat, felfedezik, ahogy ezt Aandrah tudja, hogy mindössze egy aspektust ismertek meg. És van még ott két olyan aspektus, tíz olyan aspektus, száz olyan aspektus, amit szintén meg kell ismerniük. És akkor belevesznek ebbe az útvesztőszerűségbe. Belevesznek az illúziók eme különös világába. És bizony nagyon is könnyű ebbe beleveszni, amíg az illúzió eme különös világában élsz.

Tehát most azon a ponton vagyunk, ahol elmondhatjuk, hogy már ez sem fontos ezentúl. Tényleg nem. Tényleg nem. Még csak kutatnod-keresned sem kell többé. Ez most már csak arról szól, hogy minden egyes napon éld meg az Én Vagyóságodat. Nem kell kutatnod utána, csak tudnod kell,

hogy az itt van. Ez ennek a *megtapasztalásáról, megéléséről szól és nem az utána való kutatásról*. Ennyi az egész.

A vicces pedig az, hogy amikor eljutsz erre a pontra, akkor tényleg, igazán elkezdted megismerni magad - de nem az emberi énedként, hanem Istenként, az Én Vagyok-ként ismered meg Önmagad.

Akkor erre most vegyünk egy mély lélegzetet!

(szünet)

Ez egy aprócska, mégis jelentős különbség. Apró különbség van aközött, hogy megismered magad, vagy egyszerűen csak, mondhatni önmagad vagy.

Akkor most engedjük el az összes olyan energiát, amivel erre fókuszáltál, mert az nem fontos!

És akkor most beszéljünk arról, ami most történik! Apropó...Cauldre azt kérte, hogy a végén legyenek kérdések és válaszok, ezért erre sort fogunk ma keríteni! Akkor máris elkezdhettek gondolkodni azokon a jó kérdéseken, amiket fel akartok tenni - mert ma lesz erre lehetőség.

(Adamus szünetet tart)

Semmilyen tapsot sem hallottam. Sőt mi több, félelmet éreztem! (nevetés) Á, Linda majd odaviszi a mikrofont az önkéntes kérdezőkhöz.

Aktuális energiák

Akkor...rendben, jöhet a következő téma! Mi történik most?

2012 áprilisának elején vagyunk, a nagyszerű energiák leszállításának, kézbesítésének és egyben a nagyszerű változások évében! Nem csoda, hogy valaki előállt azzal az ötlettel, hogy változtassátok meg ezt a termet is! És talán ez aprócska dolognak tűnik a világ dolgaihoz képest, pedig lényegében nagyon is jelentőségteljes, mivel megváltoztattátok az energiát azok számára, akik rendszeresen idejárnak. Valami más lett itt. Valami folyik itt. Vannak, akiknek ez tetszik. És vannak - hallottam - vannak olyanok köztetek, akik annak ellenére, hogy azt mondjátok: „*Ó, igen, ez tényleg nagyon szép!*” - közben azt gondoljátok magatokban, hogy „*Vissza akarok térni ahhoz, ahogyan a dolgok eddig voltak. Azt már úgy megszoktam. Kényelmes volt. Tudtam, hol fogok ülni. Azt is tudtam, hogy kik fognak mellettem ülni. Tudtam hova néztek. És tudtam, hol vannak azok a nyavalyás kamerák!*”

Tehát egy bizonyos szintű diszkomfort érzet jár ezzel a változással. Nos, ez az év az óriási változások éve és az energiák példa nélküli módokon kerülnek leszállításra vagy kézbesítésre. Eddig soha nem látott módokon!

Érdekes megfigyelni, hogy mi zajlik mostanság világszerte. Ahogy ezek az energiák mindenhol beérkeznek ide, az emberek megpróbálnak ezzel megbirkózni, vagy megpróbálják megérteni. Megpróbálják azt meghatározni. Ami azt illeti, én egyáltalán nem kedvelem azt, amikor az emberek megpróbálják ezt túlzottan meghatározni, mert akkor ez az egész mentálissá válik. Pedig mindössze arról van szó, hogy a sok energia sok változást okoz és mindez azért történik, mert az emberiség felemelte a kezét és azt mondta: „*Készen állunk.*” Ez ennyire egyszerű.

Ezek az energiák jelenleg is érkeznek ide és általában az emberek ezt magukra veszik. Magukra veszik. Megpróbálják megérteni ezeket az energiákat - és itt most nem csak a Shaumbráról beszélek, hanem mindenkiről - megpróbálják megérteni, hogy mi történik. Miért keltenek más érzést a dolgok? És ezt a fejükben próbálják megérteni vagy pedig öngazolásokat gyártanak maguknak. Ilyeneket próbálnak mondogatni: „*Nos ez azért van, mert ez meg ez megváltozott.*” És általában teljesen félremagyarázzák a dolgokat. Mindössze megnövekedett mennyiségű energiáról van szó.

Ha egy villanykörte lennél és ahhoz lennél hozzászokva, hogy 110 V áramlik keresztül rajtad, ahhoz, hogy világítani tudj és ez hirtelen átváltana 130 V-ra, akkor egy kicsit másképpen éreznéd magad és azon töprengenél, vajon mi történik? *„Miért nem vagyok képes ezt kezelni....nagyon is világítok, az biztos, de lehet, hogy így ki fogok égni?”*

És akkor az egész hirtelen felmegy 220 V-ra, majd 440-re, majd még annál is magasabbra és annál is magasabbra és ez kiborítja az embereket. Egy csomóan megpróbálják ezt elkerülni vagy kivédeni. Megpróbálják ezt elterelni. Megpróbálnak úgy tenni, mintha ez nem is történe, mintha ott se lenne. És ilyenkor mit tesznek? Visszatérnek a régihez...visszatérnek a régihez. Azt mondják: *„Bármilyen is történik, az nem működik, ezért visszatérek ahhoz, ami eddig működött.”* Hajlamosak vagytok erre.

Amikor egy kis gond adódik, amikor kisebb bajba kerültök, akkor azt mondjátok: *„Akkor most visszatérek ahhoz, ami tavaly nyáron működött, vagy ami 10 éve működött, mert tudom, hogy akkor működött.”* Nos, ha vetnél rá egy pillantást, akkor látnád, hogy az már akkoriban sem működött valami fényesen. Kezelted azt. Keresztülmentél rajta. Tanultál belőle, sőt mi több, volt vele egy tapasztalásod.

Tehát jelenleg, általánosságban szólva ezek az energiák bejönnek és most azt mondanám, hogyha ezek bármibe is beleütköznek, ha valamelyik is leszáll egy emberre, akkor az elméjükön landol. Ezért is láthatjátok azt, hogy az emberek járványos méreteket öltve szednek antidepresszánsokat és minden más gyógyszert is. Csak igyál egy kis bort! Neked nincs szükséged azokra a dolgokra! Persze mértékkel igyál! Mit jelent a mérték Elizabeth?

ELIZABETH: Minden nap.

ADAMUS: Minden nap. Ez...(nevetés) Mértékletes. Mindig, amikor csak süt a nap! Igazán mértékletes!

Tehát ezek az energiák az elméjükön landolnak és megőrzik őket! Aztán az elméből bejut a testbe, mert a test arra lett kiképezve, hogy kövesse az elmét. Aztán kezdődnek a mindenféle fizikai betegségek és a dolgok elromlanak a testükben.

De ami azt illeti, a legtöbb ember számára ez a temérdek sok energia beérkezés lényegében csak az aspektusaikat világítja meg, azokat helyezi előtérbe...az aspektusaikat. Ezért aztán megpróbálják ezt az egészséget elkerülni, kivédeni. Úgy tesznek, mintha az ott sem lenne. Az aspektusok meg azt mondják: *„Nézd ezt a sok energiát! Nézd, micsoda remek alkalom ez a káoszra! Nézzenek csak oda, micsoda remek potenciál ez a tömeges zűrzavar megteremtésére! Nézd csak, itt ez a sok-sok potenciál arra, hogy végre megkapjuk azt a figyelmet, amit mindig is meg akartunk kapni!”* Egyszóval az aspektusok nagyon elfoglaltak!

Bárki, aki járatos az aspektológiában, annak most kellene szárazföldi irodákat nyitnia - az emberek sorba állnának az ajtajuk előtt - de tudjátok, az aspektusok nem fognak oda elmenni, az embereknek pedig fogalmuk sincs, hogy mi folyik. Igaz.

Tehát nagyon magatokra veszitek az elmétekben ezeket az energiákat, amik aspektus szinten érkeznek be, az emberek pedig nem értik, hogy mi folyik. Ez most egy kissé bizarrá válik, egy kissé szélsőségessé és akkor mi fog történni? Ti itt mind jó próféták vagytok és igen, nem vagytok látók. Nem kell látónak lenned ahhoz, hogy megértsd, hogy mindebből mi fog következni. Mindent magadra veszel. On?

GARRET: Ennek ki kell jönnie!

ADAMUS: Felrobban. Ez egy hosszú, forró nyár lesz. És most nem viccelek. (mert valaki beszél: Hurrá!) Nem viccelek veletek. Igen. (Adamus kuncog) Ez sok értelemben egy örült nyár lesz. Most az történik, hogy ezeknek a dolgoknak a nagy része egyéni, személyes szinteken történik és az emberek megpróbálják ezeket rövidre zárni magukban. Még csak azt sem tudják, hogyan

beszéljenek ezekről, ezért egyáltalán nem beszélük ezt meg senkivel.

De ha egy kevesen elkezdnek felrobbanni és ha egy pár szervezet elkezd beletervezni magát ebbe az energiába, vagyis, ha elkezdnek előállni *a* válaszokkal, ennek *módjával*, - ó, drága barátaim, akkor itt most egy pillanatra szünetet tartanék és elmondanám erről a saját véleményemet, amit nem teszek meg túl gyakran. (nevetés)

Az emberek... az egyéni ember a legnagyobb dolog a teremtés egészében. Az emberi lény a létező legnagyobb létező az összes létező közül és én már jó sok helyet beutaztam. Elmentem a különféle dimenziókba, láttam a teremtés különböző részeit, amik abszolút lenyűgözőek, de soha, soha nem találkoztam, soha nem volt közeli találkozásom egy olyan létezővel, aki oly nagyszerű lett volna, mint egy emberi létező.

És én ezt állítom, ugyanakkor viszont: az emberi lények egészen addig csodálatosak, amíg be nem lépnek egy szervezetbe. (nevetés) És ezalatt *mindenféle* szervezetet értek - egy céget, egy egyházat, egy jó szándékú alapítványt - legyen az a szervezet bármi, engem nem érdekel. És mi történik ilyenkor az emberekkel? Egyénileg csodálatosak, de ahogy szervezetekbe kezdenek tömörülni, kezdetét veszik a kontroll, irányítás problémák, a hatalmi problémák, a hierarchiával kapcsolatos problémák. Ez az, ahol a szexuális energia vírus bejön. Imádja a szervezeteket. Mé....Cauldre, nem tudsz megállítani! Potenciálisan még erre a szervezetre is hatással tud lenni, ami csodálatos létezők gyülekezete, de valószínűleg ez nem fog megtörténni. (Adamus kuncog)

Ha egyszer az emberek szervezetekbe kezdenek tömörülni, az néha a lehető legrosszabbat képes kihozni belőlük. Miért van ez így? Miért ilyen a dinamika? (valaki válaszol) Pardon?

LARA: Ez nem azért van, hogy szervezetté váljon szervezeti felépítéssel!

ADAMUS: Nem azért van, hogy szervezetté váljon! Bingo! Ma kapsz egy Adamus díjat. Ezt az édes kis ennivaló dolgot...igen, igen. (odavisz neki egy nagy szőrmók rózsaszín plüss nyuszt, a közönség pedig tapsol) Ezt az édes kis nyuszt kapod! Egy pillanatra állj fel, hogy a világon mindenki láthassa! Igen, nagyon édes, cuki.

LARA: Köszönöm.

ADAMUS: Igen. Igen. Megérdemled. Jó. Van még egy. Legyetek nagyon éleseszűek! Tényleg álljatok a sarkatokra!

Abszolút! Végül a szuverenitás önmagad szeretetéről, elfogadásáról és birtokbavételéről szól. Igen.

És a szervezetek jelenleg pont ezt veszik el. Tényleg. A szervezetek általában *nem akarják* a szuverenitást. *Nem akarnak* egyenlő, közös hangot. Nem akarnak sok egyéniséget, csak alkalmazkodást, megfelelést akarnak. Szabályokat akarnak. Engedelmességet akarnak. Itt vannak hát ezek a nagyszerű emberek, de csoportokba szerveződnek.

Tudjátok ezt. Ismeritek ezt jól a saját cégeteken belül - nos, hogy a családjaitokat ne is emlegessem - és a politikai szervezeteiteken belül is.

Tehát kicsit eltértem a tárgytól, de imádom ezt tenni. Hol is tartottunk?

A felrobbanásnál! Forró nyári hőség, hosszú, forró nyár, mindezek az energiák zajlanak. Te hol leszel?

MARY ALYCE: A tengerparton.

ADAMUS: A tengerparton. Pontosan ott is kellene lenned! Ki mondta ezt? Te kapod a másikat! (nevetés, ahogy odaad neki egy hatalmas sárga plüss kacsát) A tengerparton. Köszönöm.

Á, na igen. Linda mára csak ezeket hoztad? (valaki beszél: - ott vannak a tojások is, a többi húsvéti dekoráció részeként.) Tojások? Tojások. A kaját is kioszthatnánk díjak gyanánt. Foghatjuk Nevető

Medve tányérját és azt is szétoszthatnánk!

LINDA: Vannak nálam hagyományos Adamus Díjak.

ADAMUS: Adamus díjak. Semmi sem olyan kívánatos a teremtés egészében, mint egy Adamus Díj - kivéve egy szőrmók plüss barátot. Igen. Jó.

Akkor hát hol lesztek ezen a nyáron és az idén ősszel, miközben mindez zajlik? (valaki azt mondja: Lélegzünk.) Lélegeztek. (valaki más azt mondja: Nevetünk.) Nevettek rajta. Megértitek, hogy mindez tökéletesen helyénvaló. Semmit sem kell tennetek. Ennek felelősségét nem kell magatokra vállalnotok. Nem kell megmentenetek a világot. Egyszerűen csak élvezhetitek az életet! Ez az, ahol az idén nyáron lennetek kellene - élveznetek kellene az életet, jelentsen ez bármit is számotokra. Kötelezd el magad önmagadnak, ahogy erről a múlt hónapban beszéltünk. Kötelezd el magad önmagadnak, jelentsen ez bármit is. Add oda magadnak az ajándékokat! Add meg magadnak azt az elfogadást és szeretetet, amit olyan nagyon megérdemelsz.

Négy téma

Négy dolog zajlik most bennetek, mindannyiőtokban és drága Linda, kérlek, hogy írd fel ezeket a táblára! Ma különösen szépséges vagy! Valami különleges dolog az oka?

LINDA: Nem, csak összevéztem azt a blézert, amit viselni szerettem volna.

ADAMUS: Á! Nos, jó. (kisebb nevetés) A mártíromság az összejövétel kezdete előtt jó dolog.

LINDA: Nagy Péntek után egy nappal, mégis mit várhat az ember? (nevetés)

ADAMUS: Jelenleg négy dolog zajlik bennetek! Ezek mind olyan dolgok, amiket tudatosítanod kell magadban! Olyan dolgok ezek, amikre valószínűleg azt mondjátok majd, hogy: „*Aha! Erről tudok.*” Már megmondtam, hogy tudjátok ezeket a dolgokat, amikről ma fogok beszélni, csak még nem ismertétek fel őket. Négy dolog zajlik bennetek.

Jöhet az első, ami egy nagy dolog. Talán bele fog telni egy kis időbe, mire rádöbbsz, hogy milyen nagy dolog is ez! De mielőtt erre rátérnék, hadd mondjam el, hogy ti mind értitek, hogy a DNS-etek most átalakul, átszerveződik, átépítés alatt van. Átépítés alatt vagytok. Most készítitek el az új energia horgonyaitokat, azt, hogy hogyan tartjátok meg magatokat a valóságban, hogyan vagytok képesek állni, gondolkozni, emlékezni és keresztül menni a mozgásokon. Mindez most átszerveződés alatt van bennetek.

Most alakul át az is, hogy mekkora mennyiségű és milyen szintű fényt és energiát tudtok behozni a valóságotokba. Annak ellenére, hogy vannak olyan napok, amikor ez nagyon intenzíven zajlik és megpróbáljátok ezeket kizárni, ezt igazából nem tudjátok megtenni. Hihetetlen mennyiségű fény és energia jön be.

1. A mentális és a kreatív integrációja

Jelenleg tehát a következő dolog zajlik, ami megváltozhat a jövő hónapban, de most ez történik.

Először és leginkább elsődlegesen mentális lények voltatok. Az esetek legnagyobb többségében mentális gondolatokkal funkcionáltatok az elméteken keresztül. Elemzés alá vetettétek a dolgokat, megítéltétek azokat és apró, csinos kis mentális csoportokba rendeztétek őket. Mindennapos környezetetekben az idő 96%-ban önmagatok mentális aspektusát használjátok. Négy százalék jut a kreatívnek és ez igen nagy haladás, mert egy pár évvel ezelőtt ez az arány még 1% körül volt.

De ez most ugrik egyet, egy gyorsat, ahol ahelyett, hogy továbbra is a bal agyfélteke/jobb agyfélteke forgatókönyv kerülne kijátszásra, ahelyett, hogy át kellene kapcsolnod a mentálisról a

kreatívra, most ez a kettő elkezd egymással összeolvadni.

A következőképpen képzeljétek ezt el! Képzeld el egy konyhai vagy fürdőszobai csaptelepet - egy régebbi típusút - ahol az egyik csapból jön a meleg víz és a másiktól pedig a hideg víz. És mind a két csapot el kell tekerned, vagy csak az egyiket vagy csak a másikat ahhoz, hogy össze tudd a két hőmérsékletű vizet keverni. Vagy csak egyet használj, mert már idegesít. Az egyik csapból forró víz folyik, míg a másiktól jéghideg. Ez egy jó analógia a mentális és a kreatív esetére - a kettő integrációjára.

És akkor most képzelj el azt, hogy mindez egy csap segítségével történik és a legtöbben már ilyen csaptelepeket használtak. Beindítod a víz folyását és annak megfelelően alakítod a víz hőmérsékletét, hogy éppen kezdet mosol, vagy mosogatsz, vagy éppen egy hideg spriccelésre van szükséged.

Ez nagy jelentőségű és most nem azt mondom, hogy nálatok ez jelenleg 50-50%-on áll, csak azt, hogy most már ez a kettő képes összeolvadni egymással, hogy ne csak az legyen, hogy ez csak mentális, aztán kreatív, aztán mentális és mentális és mentális és mentális, majd megint következhet egy kis kreatív. Ez a kettő most összeolvad egymással. És akkor most már egy kombinált tudatossággal bírsz önmagadon belül, ami kreatív és mentális.

Csodásan hangzik, nem igaz? Többet akartok? (a közönség válasza: Igen) Na igen, most ezt mondjátok, de amikor jönnek a változások, akkor meg hirtelenjében azt mondd magadban: „*Miért nem úgy működik, mint eddig mindig?*” Külön csap a hideg víznek és a meleg víznek. Most meg egy csap van mindkettőre - ez egy ideig más érzéssel fog járni. Ez hatással lesz az álmaidra, mert sokszor az álmok sokkal szószerintibbek, sokkal mentálisabbak voltak és most több kreatív áramlik be az álmodokba. Ez hatással lesz a gondolati folyamataidra, kifejezetten a megoldások tekintetében - a problémák megoldása területén - mert a legtöbbször egy mentális energiát alkalmaztok valami olyanra, amire kreatívat kellene használni.

Van egy problémátok, valami nem működik, műszaki, technikai problémáitok adódtak itt - ahogy megtapasztalták az új színházam beállítását és az ilyen technikai jellegű problémák esetében az elme hajlamos azt mondani: „*Itt van ez a probléma. Akkor vegyük végig az összes lehetséges forgatókönyvet. Elemezzük ki, hogy mi romlott el.*” Pedig ennek pont annak az időszaknak kellene lennie, amikor is leginkább a kreatívat használod. Tényleg. A kreatívat. Bármikor, ha problémába ütközöl, hozd be a kreatívat! És akkor megjönnek a megoldások.

A kreatív az a dolog, ami megtalálja a válaszokat. A mentális pedig végrehajtja, kivitelezzi azt, amit a kreatív megtalál, vagy legalábbis eddig ez így volt.

Tehát most a kreatív és a mentális érdekes új összeolvadása zajlik. Ez ki fogja akasztani az elmédet. Tényleg ki fogja. Ez meg fogja változtatni azt, ahogy az élet problémáit, a munkahelyi szituációkat kezelni fogod és azt is, hogy fogod kiszámolni az adódat. Amikor elmész vásárolni valamit az áruházba, amit össze kell szerelni, még mielőtt kivennéd a dobozából és szemügyre vennéd - hívsz valakit, aki össze tudja azt neked szerelni. Vagy nagyon mentálissá válsz, ahelyett, hogy használatba vennéd a kreatívat.

De most ez a kettő összeolvad. Ezt már megtettétek. Ez már megvalósult. De most, amennyiben felismered, amennyiben ezt az elméd megérti, akkor egy kicsit még jobban ellazulhatsz, mert ez megváltoztatja azt, ahogy megközelítod a helyzeteket, a problémákat.

Plusz, ez az új kreatív és mentális integráció egy új színezetet, mélységet és dimenziót ad hozzá mindenhez, amit csak csinálj. Nagyszerű alkalom ez egy projekt, egy üzlet beindításához. Sokan próbálkoztatok üzlet beindításával korábban. Nagyon mentálisak voltatok az egész kapcsán. Előbb ki akartátok találni az egészet, mielőtt megtettétek volna. Pontosan úgy, mint amikor emberként megpróbáltok rájönni a dolgokra, megpróbáltátok megismerni magatokat. Pedig lényegében ez egy

kreatív folyamat.

A kreativitás nehézséget jelent az elme számára - pedig igazából sokkal, de sokkal könnyebb - de nehézséget jelent az elme számára, mert az elme szeret rájönni a dolgokra, szereti azokat kitalálni. Tudni akarja, hogy hol vannak a robbanószerkezetek. Szereti tudni a különféle forgatókönyveket. Ez az, amikor az elme próbál az egészre rájönni és ezért is van az, hogy a legtöbben nem tették meg azokat a dolgokat, amik tényleg a szenvedélyeteket jelentették, mert már előzetesen ki akarták találni, tervelni a dolgokat. Megpróbáltatok gondolkodással rájönni a dolgokra.

A kreatív... ezt egy nagyon szabadon áramló energiaként képzeljétek el, ami elképesztően tágas. A kreatív valami olyasmi - és ezt most képzeljük csak el - olyan, mint egy színes folyadék, ami bármikor képes megváltoztatni a színét és a halmazállapotát is, folyékonyból azonnal gázzá változhat, majd megint vissza folyadékká, vagy bármivé, amivé csak válni akar. Folyhat felfelé és lefelé is. Ez tényleg nem számít. Miközben a mentális nagyon lineáris, nagyon meghatározott, egy nagyszerű célt szolgál. Itt tart benneteket - ez az egyik célja.

Ezért ez most nehéz, hiszen a kreatív nem követi a régi mintákat. Hanem azt igényli tőled, hogy megbízz magadban - ahmyo - hogy megbízz magadban. Tehát úgyis fogalmazhattok, hogy a mentális és a kreatív integrációja zajlik jelenleg. Ez egy gyönyörűség dolog. Sok ember még soha nem tette ezt meg így egyszerre. Sok egyén külön-külön már megtette.

Ha nem vettétek volna észre nincs erre egy vaskos tankönyvünk. Nem kellett sok tanfolyamot elvégezned ehhez. Nem kellett ezt tanulmányoznod, mert az akkor úgymond meghiúsította volna magát a célt. De ez most történik, Történik. Itt van.

Erre akkor most vegyünk egy mély lélegzetet!

(szünet)

Vegyünk erre egy mély lélegzetet!

Az integráció változást fog okozni a dolgokhoz való hozzáállásod, azok kezelése kapcsán. Még a szenvedélyed szintjében is változásokat fog okozni, de mindez a jó érdekében történik.

A spirituális ösvényeteknek egy nagyon kreatív folyamatában jártok most. A mentális spirituális ösvényt már egy ideje magatok mögött hagytátok. Most már a kreatív spirituális ösvényt tapossátok. Ezért is próbáljuk leegyszerűsíteni, lepárolni a dolgokat. Hogy ne legyünk mentálisak.

Sok-sok embernek még mindig szüksége van arra a mentális-spirituális ösvényre - hogy tanulmányozzák a rituálét, az önfegyelmet, a Mestereket. Ti ebből már kiszálltatok. Ti a kreatív spirituális megvilágosodást akarjátok. Ez volt az első dolog.

Az érzelmi én lebontása

Jöhet a második dolog. Annak az ének a nagy része, akit megpróbáltál megismerni az évek során, az érzelmi én volt, aki most éppen feloldódik. Lebontódik. Szétesik. Szétmállik. Jó ez? Igen, jó! Igen, igen, abszolút!

Ami most történik, kifejezetten ezzel a mentális-kreatív összeolvadással, az az, hogy a fogadóban nincs már hely többé az érzelmi én számára, aki olyan mint egy kis csibész gyerek. (Adamus kuncog) Igen. Az a kicsi kis dolog - nos, lényegében elég nagy dolog - az, aki folyton a figyelmedet akarja és oly gyakran félbeszakít, megzavar téged. Tudod az érzelmek az elméből származnak és 100%-ban mentálisak. Ez az elme rossz imitációja az igazi lélek érzések helyett.

Tehát ezt az elme találta ki - mert féltékeny volt arra, hogy neki nincsenek igaz érzései - ezért kitalálta helyette az érzelmeket. Az érzelmek éretlenek. Nélkülözik a realitást. Követelőzőek.

Önzőek, ahelyett, hogy a Teljes-énből erednének.

Az érzelmek soha nem elégülnek ki, nekik soha semmi nem elég. Ők az energia táplálkozók vagy lopók. Az igaz énekből táplálkoznak. Más emberekből táplálkoznak. Ez okozta a kis dührohamokat, a kis hisztirohamokat. Ez okozta a haragot. Azt okozta számodra, hogy nagyon éretlen szemmel tekints a dolgokra.

És jelenleg ez az érzelmi én lebontódik.

KATHLEEN: Hurrá! (Adamus kuncog, a közönség pedig nevet)

ADAMUS: Idejönneél és megtennéd ezt újra? Hadd mondjam el még egyszer! És most ez az érzelmi én lebontás alatt van.

KATHLEEN: Hurrá! (Adamus és a közönség nevet és tapsol)

Ez volt a jó hír és most jöhet a rossz hír!

Mi történik ilyenkor? Milyen érzéseid vannak saját magadról, miközben ez az érzelmi én lebontódik? Mi történik? Most átadom a szót Aandrah-nak, ha odaadnátok neki a mikrofont.

Mi történik? Sok mindenkinél láttad azt, akikkel dolgoztál - gyerünk, állj fel - mi történik, amikor az érzelmi én elkezd lebontódni?

AANDRAH: Kiabáló, sikító rohamokat kap.

ADAMUS: Abszolút. Kiabáló, sikító rohamokat kap Igen. És ezt nem nekem kell elmondanod, hanem nekik. (nevetés, ahogy a közönségre mutat)

AANDRAH: (a közönségnek mondja) Kiabáló, visító rohamok.

ADAMUS: Kiabálós roham. Visító roham, mivel eddig megszokta, hogy mindig érvényesül. Ahhoz szokott hozzá, hogy remekül játszik rajtad, akár egy hegedűn. Hiszen általa történt meg az, hogy nem szándékosan, talán tudattalanul, de energiát loptál. Sőt, a legtöbbször általa érezted magad életben, élőnek, amikor ez a kis érzelmi kölyök előjött és elkezdett parancsolgatni és követelőzni és így felülírta a spirituális énedet.

De most elsorvadóban van. Nincs már helye és éppen ezért, természetesen, amikor ez megtörténik, akkor kiabálni, visítani fog. Ezért dührohamokat fog neked adni, fura kis rohamokban részesít majd, olyan érzelmi rohamaid lesznek, amikről azt hitted, hogy már rég az uralmad alá hajtottad őket - mint pl. a féltékenység, vagy az, hogy másoknak valamiből több van, mint neked. Meg van a maga kis kiabálási technikája, mint pl: „*Miért nincs több pénzem, miért nem kapok több figyelmet? Hogy lehetséges az, hogy semmi szépet és jót sem mondtak rólam?*” Különös kis dolgok lesznek ezek és egy részed azt gondolja: „*Nos, ez nagyon furcsa. Miért gondolom ezt? Azt hittem, ezen már túl vagyok.*”

Nos, most ez az érzelmi én fellázad! Olyan ez, mint...köszönöm (mondja Lindának, aki inni adott neki). Olyan ez, mint a gonosz boszorkány az Óz, a csodák csodájában, akire vizet öntöttek. Csak kiabált és sikítózott: „*Segítség....*”

KATHLEEN: Elolvadok, elolvadok!

ADAMUS: Gyere ide és itt mutasd meg! Valami ilyesmi az, mint amikor az Óz, a csodák csodájában a gonosz boszorkány kiabálni, visítózni kezd....

KATHLEEN: Elolvadok! Elolvadok!

ADAMUS: (nevetve) Köszönöm. Köszönöm. Te ezt sokkal jobban csinálod. Megtennéd, hogy egy nap majd csatornázni fogsz itt? (Adamus nevet) Tehát igen. Igent mondott. Mind hallottátok. A kamerák is látták. A kamera most pontosan rád néz. Figyeld, ahogy integet neked és rád kacsint.

(nagy nevetés, ahogy a kamera ide-oda mozog) Ó, igen! És most már négy is van!

Tehát ez abszolút elolvad, felolvad. Eltávozik.

Egy pár dolog történik itt. Kétségbeesetten megpróbálja fenntartani a pozícióját. Megfenyeget téged. Mindenféle különös dolgot fog művelni. Éjjel is eljön hozzád az álmaidban. A lehető legrosszabb pillanatokban fog felbukkanni. Harcolni fog veled. Ne aggódj emiatt! Csak vegyél egy mély lélegzetet és mondd a következőt: „*Halál rád, te vén banya!*” - (nagy nevetés) „*Ez az! Viszlát! Lelocsollak vízzel és se híred, se hamvad nem marad! Én felnövök, vagy megnövök, te pedig örökre eltűnsz! Na mars!*”

Tehát drága barátaim, egy pár dolog történik, miközben az érzelmi én feloldódik. Olyan ő, mint egy rossz barát, aki mindig is ott volt és egy részed vágyik erre a fajta diszfunkcionális kapcsolatra, ami állandóan veled volt. Ezért lesz egy aprócska részed, aki sóvárog, hogy ebből, ha csak egy falatkát is, de vissza akar kapni. Nagyon elővigyázatosan válaszd meg a barátaidat ebben az időperiódusban, mert ők érdekesen be fogják neked mutatni, le fogják tükrözni ezt az érzelmi énedet, aki éppen most van távozóban.

Az is előfordulhat, hogy hirtelenjében felismered, hogy az érzelmi én érdekesen osztozott veled az ételen - azaz lopott energiát emberektől. Elvett egy jó nagy adagot másoktól, de csak egy kis falatot adott neked abból, amit másoktól ellopott, de legalább mégis kaptál valamicskét. Legalább reggelit adott neked - a dolgok menetét követve.

Tehát egy részed most energia hiányos lesz. A vitaminok ezen nem fognak segíteni. A megerősítéseitek, a kedves szavak nem fognak segíteni ezen. Egy részed kétségbeesetten és reménytelenül energiához akar majd jutni valahonnan kívülről.

Amikor ez történik, akkor állj meg! Ott azonnal állj meg és vegyél egy mély lélegzetet! (Adamus mély levegőt vesz) Vegyél egy mély lélegzetet, azután pedig jelentsd ki: „*Vagyok, Aki Vagyok. Én vagyok a saját hűtőm!* (nevetés) *Minden itt van bennem! Én vagyok a szakács. Meg tudom azt teremteni! Nem kell sehova máshova mennem!*”

Energia érkezik be mindenhonnan. Mindenfelől. Bőséges bőség van. Bőséges energia ellátás van jelenleg a Földön - kozmikus energia, ami nagy hatással van az emberekre. De amikor érzed a táplálkozásra/lopásra való szükségletet, akkor vegyél egy mély lélegzetet - minden itt van belül. Pontosan itt van és ingyenes forrásokból jön be - a kozmoszból, az isteniségedtől és minden egyes részedtől - ezért vegyél egy mély lélegzetet és érezd!

Tehát drága barátaim, hallani fogtok némi kiabálást és visítást ettől az érzelmi éntől. Mi fog vele történni? Mi fog vele történni? Mert tudom, hogy egy páran már komolyan aggódtok amiatt, hogy kárt tesztek benne. Táplálni, kényeztetni akarjátok. Vissza akarjátok hozni és azt akarjátok mondani neki, hogy: „*Annyira sajnálom, hogy spirituálisan annyira utálatos voltam veled. Sajnálom, hogy megpróbáltam megszabadulni tőled.*” Mi történik?

SHAUMBRA 1. (nő): Át fog alakulni, igaz?

ADAMUS: Igen, transzmutilódik. Abszolút. Mindössze ez fog vele történni. Csapdába esett egy kisbabában, egy kisgyerekekben, egy éretlen tinédzserben és most átalakul az Én Vagyok-ká.

Akkor most erre vegyünk egy mély lélegzetet!

3. Az idő

Egy másik tényező - fontos tényező - a harmadik dolog: az idő. Ezt már ismeritek. Az idő igazából...először is az idő lényegében egy illúzió. Egy valóságos illúzió. Az idő hajlamos mentális lenni és ahogy a mentális és a kreatív összeolvad egymással, az idő fogalma, amibe oly mélyen

lehorgonyoztatók magatokat - mennyi is az idő, Bonnie?

BONNIE: Meg kell nézmem.

ADAMUS: Jó, jó. Azt mondta: „*Meg kell nézmem.*” Örülök, hogy nem tudta ezt fejből.

Az idő fogalma megváltozik és elkezded felismerni, hogy lényegében mennyire nagyon rugalmas is az idő. Rá fogsz jönni, hogy ez egy energetikai eszköz. És egyben arra is kezdesz rádöbbszenni, hogy mekkora börtön is volt ez számodra.

Ahogy az idő átváltozik, felfedezed, hogy az mehet visszafelé, előre és oldalra is és amilyen jól hangzik, hogy vissza tudsz menni az időben - én itt most nem a lineáris időről beszélek, hanem a tapasztalati időről. Nagy különbség van a kettő között. Már is elmagyarázom.

A lineáris idő az óraidő, amit az órád mutat. A lineáris időt a nap, a csillagok és bolygók mozgása alapján számítják ki. A legtöbb ember erre alapozza az életét. A tapasztalati idő pedig az események egymásutániségát jelenti és az azokból a tapasztalatokból kinyert bölcsességet, továbbá a következő nagyszerű események kifejlődését vagy kibontakozását. Ez az én meghatározásom az időre, az óraidőn túlmenően.

Hirtelenjében elkezded felismerni, hogy az idő nagyon is alakítható, formálható. Visszamehetsz az időben. Na nem 1823-ba, habár valószínűleg arra is képes lennél, de ezt nem akarod. Az nem volt egy túl jó év. De visszamehetsz a tapasztalati időn keresztül. Visszamehetsz az események bekövetkeztén keresztül és azoknak az eseményeknek az észlelésén keresztül és a bölcsesség által, amire azokból az eseményekből tettél szert. Bármikor visszamehetsz.

És amikor visszamész, akkor lesz egy érdekes felfedezésed és azt mondd majd: „*Nos, ez furcsa. Ez teljesen újnak tűnik. Annak ellenére, hogy visszamentem az időben, olyan érzésem van, mintha a jövőbe mentem volna.*” - mert egy különös módon ez valami ilyesmi is. Hadd magyarázzam el!

Ahogy kiterjesztetted a tudatodat - és ez az a pont, amikor a szavak olyan korlátozottá válnak - a kiterjedésre ne úgy gondolj, mint ...megfognád ezt a lötytyöt? (átnyújtja a csészét Lindának)

LINDA: Örömmel.

ADAMUS: A kiterjedésre ne úgy gondolj, mint egy külső terjeszkedésre. A kiterjedés egy nagyon fura módon igazából ilyen. (összeérinti a két tenyerét) Ekkor az elme azt mondja: „*Na nem, ez összeomlás.*” Nem, ez a lepárlás. Szóval amikor kiterjesztetted a tudatodat, akkor lényegében kitisztítod, egyszerűsítetted és lepárlod azt.

És amikor visszamész a tapasztalati időben, amit egyébként bármikor megtehetsz, akkor hirtelen felismered, hogy az vadonatúj. Azt mondd majd: „*Azt gondoltam Adamus azt mondta, hogy visszamehetünk az időben. De én a jövőben vagyok.*” Tényleg ott vagy? Ez a terem tényleg új itt ma? Á!

Visszamehetsz és az a múltbéli tapasztalás egyszeriben csak megváltozik - minden megváltozik benne - ezért tűnik újnak. Már nem olyan, mint azelőtt. Miért? Mert most már egy új tudatossággal látogatod meg azt, új szemmel. Egy egészen komplex módon eltereltelek titeket egy pillanatra, hogy elmondjam, hogy az idő megváltozik, a tapasztalati idő, de ez egyben a lineáris óraidőre is hatással lesz. És ez egy jó dolog, igaz? Mik a buktatók? Mindig meg kell kérdezned valakitől, hogy mennyi az idő, igen.

Mik a...(Sart azt mondja: Vegyél magadnak egy órát!) Igen, vegyél egy órát! Mik a kihívásai annak, amikor kiszabadítod magad az idő megszorításai alól? Mindig elkézel a találkozódokról. Igen, igen.

GARRET: Vagy mindig korán érkezel.

ADAMUS: Mindig korán érkezel a találkozódokra, igen.

Az történik, hogy elkezdted nyugtalannak érezni magad a dolgok kapcsán. Ahhoz voltál hozzászokva, hogy előre kiszámítsd a mozgásaidat, a mentális folyamataidat az egész napra vonatkozóan az időt véve alapul ehhez. Még a reggeli éhséged, a délutáni fáradtságod és az éjszakai pihenésed is az idő alapján volt beállítva.

Amikor ez az idő elkezd megváltozni, vagy végül eltávozni, akkor ettől kissé furán fogod majd érezni magad és olyankor mit fogsz tenni? (valaki azt mondja: Lélegezni) Ne, én azt kérdeztem, hogy *ti* mit fogsz tenni? Azt én tenném. De ti megpróbáltok majd visszatérni a régihez! Azt mondjátok majd: *„Ezt képtelen vagyok kezelni. Ez egy kicsit túl sok nekem. Istenem, borzalmas egy napom volt és most meg félek elaludni így éjszaka, ezért inkább visszafelé megyek. Vissza akarok menni, nos, olvasni fogok egy kis Tóbiás anyagot, mert ő tényleg visszavisz engem az időben.”* (nevetés) *„Ő tényleg nagyon kedves volt és a szeme is be volt csukva.”* (még több nevetés)

LINDA: Akkor mi is a harmadik dolog?

ADAMUS: Ó, hát a harmadik az idő.

LINDA: Csak úgy, az idő? Az idő változása? Az idő...

ADAMUS: Csak úgy, az idő.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Tehát ez az egész megváltozik és akkor te nyugtalannak érzed magad. Még a tested is megpróbál ehhez az új időhöz/az időtlenséghez alkalmazkodni. És akkor fájni fog a tested, mert a tested ahhoz szokott hozzá, amire te képezted ki. Arra képezted ki, hogy bizonyos időben aludnia kell, hogy bizonyos időközönként ennie kell és bizonyos egyéb testi dolgokat is el kell, hogy végezzen bizonyos időközönként, ezért ez nagyon kellemetlen érzéssel fog járni. Az elméd meg fog örülni. Az elméd ki fog borulni, kifejezetten a szüzek esetében. (Adamus nevet) Hiszen a dolgok innentől kezdve nem lesznek annyira megjósolhatóak. Nem lesznek olyan kiszámíthatóak.

Mit teszel? Igen, veszel egy mély lélegzetet. Veszel egy mély lélegzetet. És megbíazol magadban. Megengeded hogy kiterjedt, ugyanakkor pedig földelt is légy. Hagyod, hogy minden lepárolódjon az alapokra. Abba hagyod annak kérdezgetését, hogy: *„Mi a baj velem? Mi a baj velem?”*

Először is, amikor felteszed ezt a kérdést, hogy *„Mi a baj velem?”*, amit oly sokan teszten, talán nem pontosan ezekkel a szavakkal, hanem másképpen *„Mi a baj velem?”* - akkor sajnálatos módon meg fogod kapni erre a kérdésre a választ!

Egy hosszú listát kapsz majd az aspektusaidtól, az univerzumtól és mindenhonnan. *„Ó, tudni akarja, hogy mi a baj vele. Majd mi elmondjuk neki!”* Többet ne tegyétek fel ezt a kérdést!

Inkább mondjátok azt, hogy: *„Vagyok, Aki Vagyok. Húzz el! Tűnés! Vagyok, Aki Vagyok!”* Ne tedd fel többször ezt a régi kérdést! És azt se kérdezd meg, hogy *„Ki vagyok én?”* Ó, ez egy nagyon rossz kérdés! (Adamus nevet)

Tehát a negyedik dolog az energetikai dolgok sorában, amin most mentek keresztül... igen, Nevető Medve?

NEVETŐ MEDVE: Használhatom ezt lökhárító matricaként: *„Vagyok, Aki Vagyok. Húzz el! Tűnés?”* (nagy nevetés)

ADAMUS: Igen, de én egy kissé óvatos lennék, hogy ezek után merrefelé vezetek. Ne menj Boulder-be! És ne menj Texas-ba! (Adamus nevet)

NEVETŐ MEDVE: És mi a helyzet Dél-Karolinával?

ADAMUS: Abszolút. Ez a tiéd. Ez az egész a tiéd és köszönöm a kérdést.

4. Többszörös színpadok

Tehát akkor most következzen a negyedik dolog, amin éppen most mentek keresztül és maradjatok most velem! Itt van ez az új színpadotok. Csodálatos, igen. Nagyon sokba került. Ez az egész nagyon drága. Nem ingyen volt. Ezért lépjete elő és ürítsétek ki a zsebeteket mielőtt ma eltávoznátok innen! (nevet) Cauldre nem szerette volna, ha ezt mondom, de mégis megtettem! Nem viccelek!

Tehát drága Shaumbra, itt van nektek ez a nagyszerű színpad. Ez egy - nevezzük ezt egy észlelésnek, egy dimenzióknak. Én vagyok a másik. Ide-oda sétálok és...mit teszek ma, kedves Linda?

LINDA: Nagyképűsködsz.

ADAMUS: Nagyképűsködök? Provokálok?

LINDA: Nem, csak vicceltem!

ADAMUS: Talán provokálok.

LINDA: Ösztönzöl.

ADAMUS: Elterellek.

LINDA: Ó!

ADAMUS: Ebben rejlik a tehetségem. Remekül elterelek bárkit!

EDITH: Igen, tényleg.

ADAMUS: Igen, tényleg. Igen és azért teszem, mert néha csak erre van szükségünk, máskor pedig azért, hogy kiszedjelek titeket abból a mentális energiából. És miközben elterellek titeket, azok a valódi, igaz energiák, amit kértetek, bejöhettek, máskülönben túl sokat gondolkoznátok rajtuk és akkor leblokkolódnak. De elég egy aprócska kis elterelés - és máris kapsz egy injekciót magadtól. Micsoda nagyszerű dolog!

Tehát itt van nekünk ez a csodálatos színpad! Akarjátok, hogy most rögtön a szemetek láttára multidimenzionálissá váljak? (a közönség válasza: Igen!) Akkor irányítsátok rám a kamerákat! (az Adamus mögött lévő óriási televíziós képernyő mind az ő képmását mutatja, a végtelenségig ismételve azt) Bámulatos! (A közönség pedig nevet) Elképesztő! És még azt mondják, hogy ez nem lehetséges?

És akkor most szeretnétek engem látni, ahogy vízen járok? (a közönség válasza: Igen!)

LINDA: Nem!

ADAMUS: Igen!

LINDA: Nem, nem, a fenébe is!

ADAMUS: Íme, a vízen járás! (kiönt egy kis vizet a padlóra, majd átsétál rajta, a közönség pedig nevet és tapsol) És még azt mondják, hogy ez lehetetlen! (nagy nevetés) Köszönöm.

LINDA: Én mondtam, hogy ne csináld!

ADAMUS: Elterelés! Egy kis átmeneti figyelem elterelés és máris kapsz egy kis infúziót magadtól. Valami más trükk a mellényzsebemből? (nevetés)

Tehát az történik, hogy ott van a színpad és itt vagyok én. És érdekes módon ti ezt észlelitek, de gyakran egymástól elkülönülten. Figyelitek a mozdulataimat Cauldre-n keresztül és általában közben nem vagytok tudatában a színpadnak. Csak egy dologra fókuszáltok.

Érdekes. Miközben itt beszélek, sok más színpad is itt van körülöttem. Az élet színpadai, azok a

színpadok, ahova eljártok, hogy kijátsszátok az élményeiteket, ott vannak az álom színpadok és ezek mind tényleg itt vannak. És nem csak én mozgok itt fent. Ma egy-két barátommal vagyok itt, akik szintén itt mozgolódnak.

A lényeg az, hogy ti is a többszörös színpad felé tartotok. Vagyis elkezdtetek észlelni, érzékelni a különféle páholyokat és a különböző valóságszinteket körülöttetek. Ez nem lesz egysíkú. Az elme hajlamos volt elkülöníteni a dolgokat. Szereti a kategóriákat. Szereti azt hinni, hogy minden szép rendezett módon létezik. De most, hogy a kreatív beérkezik, ez meg fog változni és minden többszörös színpaddá válik. És ez egy jó dolog, igaz? De mik a kihívások? Mik a kihívások? David?

DAVID: Tájékozódási zavar.

ADAMUS: A tájékozódási zavar, abszolút! Kedvelitek a szép és egyszerű, vagy a szép mellett a nem egyszerűt, mert ti a bonyolultat szeretitek - de szóval szeretitek a szép és egyértelmű dolgokat. Szeretitek az egysíkúan bonyolultat. Vagyis az egyetlen dimenziót kedvelitek, amit megpróbáltok agyonbonyolítani. De most abba a létállapotba mozdultok el, ahol is sok dimenziót fogtok észlelni magatok körül és ez fizikailag és mentálisan is zavart fog okozni bennetek, mert ez időnként rémisztő lehet.

Egy páran az elmúlt hetekben átértetek olyan élményeket, ahol is olyan érzések volt, hogy mindjárt elhagyjátok a testeteket. És ilyenkor mit tesztek? Ragaszkodtok. Megpróbáltok visszakerülni. Lélegeztek. Ráléptek a lábatokra. Bármit megtesztek, mert ez megijeszt benneteket. Ez érthető is, mert mi történik, amikor ebből kicsusszantok? De adjatok erre engedélyt magatoknak, egy szelíd és gyengéd módon. Olyan sok minden van odakint!

És a kreatív ezt *imádja*. A kreatív ezt megérti. A kreatív ebben fürdőzik. Nem táplálkozik ebből, hanem ettől lesz a kreatív élő, multidimenzionális, hogy rádöbben, milyen sok színpad van itt. Sok-sok valóság történik egyszerre, egy időben.

Próbáljátok ezt ki! Ha valaha is elkap benneteket az az érzés, az a kóválygós, kótyagos érzés, hogy hirtelen átvált a valóság, akkor az a tipikus reakciótok, hogy nagyon nagyra nyitjátok a szemeteket, mert a szem az a dolog, talán az elméteken kívül a leginkább, ami lehorgonyoz titeket a valóságban. De a szemetek egyben a legnagyobb valóság megtévesztők is. A legnagyobb megtévesztő.

Csukjátok be a szemeteket! Csukd be a szemed és érezd a körülötted lévő dimenziókat! Az elme persze rákezdi: „*De hát ha nem látok valamit a szememmel, akkor az nem is létezik!*” Á! Mekkora hazugság! Hogy ez milyen hatalmas hazugság! Ahogy becsukod a szemed, előtérbe kerül a kreatív. Bejön a harmadik szem területére. És egy egészen csodálatos módon kapcsolódik az elmével, hogy az elme elkezdhesse felfogni a többszörös színpadokat, anélkül, hogy irányítani, kontrollálni akarná azokat.

Ezen a ponton, ha lehunyod a szemed és az energiákat a harmadik szem területére összpontosítod, akkor most a kreatív egy szerető módon utasíthatja az energiákat. Nem úgy, ahogy az elme szokott utasításokat és parancsokat osztogatni, hanem úgy, hogy a kreatív előhossa ezeket az energiákat. És nem fogja megengedni, hogy az elme elkezdje ezeket irányítani, kontrollálni. Ezért megidézheted! Előhozhatod!

Tehát ez volt az én négy... a többszörös színpadok a negyedik dolog.

LINDA: Többszörös színpadok?

ADAMUS: Többszörös színpadok. Színpadok. Színházak. Valóságok. Dimenziók. Többszörös színpad. Ez következik nálatok.

Azért vettem fel ezt a négy dolgot, hogy segítsek megérteni nektek, hogy hol tartotok és hogy éppen most min mentek keresztül, mert tudom, hogy időnként aggódtok. Tudom, hogy néha azon töprengtek, hogy vajon jól csináljátok-e és hogy mi az előírás. Minden kialakul. Most csak az a

helyzet, hogy sok különböző dolgon mentek keresztül egyszerre, sokkal több mindenben, mint amin valaha is keresztül fogtok menni egyetlen időszak alatt.

Akkor most vegyünk erre egy mély lélegzetet...és még többet fogok beszélni ezekről a különféle dolgokról, amik most történnek, a jövőbeni összejövetelünk alkalmával.

És most szeretnék rátérni a lényegre, a kérdés-válaszok előtt.

A guru dilemma

A következő dolog, talán az ötödik, de nem akarom ezt sorba állítani... mert ez megérdemli a saját papírlapját! Megérdemli a maga saját dolgát, mert ez egy újabb fejlődés, amin keresztül mentek. Ami azt illeti, ez egy dilemma. Egy dilemma. Ezt hívom én a guru dilemmának. Mit jelent ez?

Azt jelenti, hogy itt vagytok ti, azok a létezők, akik megvilágosodottá váltok és megengeditek, hogy ez bejöjjön a mindennapos életetekbe. Spirituális létezők vagytok, akik egy spirituális úton jártok és általánosságban szólva kezdtek túllépni azon az elképzelésen, hogy meg kell ismernetek magatokat ahhoz, hogy végre önmagatok lehessetek.

LINDA: Két m-mel kell írni?

ADAMUS: A dilemmát? Igen, két m-mel.

És van egy bizonyos archetipikus elképzelések arról, hogy mit jelent megvilágosodottnak és gurunak lenni és ez nagyon elterel benneteket, mert ezt állítjátok be Szabványnak vagy példaképnek, világító fénynek az ösvényetekben és azt mondjátok: „*Ilyennek kell lennem. Ahhoz, hogy a spirituális énem lehessenek - azt kell tennem, amit a guruk tettek.*”

Pontosan úgy, ahogy erről az előbb beszéltünk, hogy lebontjátok az önmagatok megismerésének egész elképzelését, ugyanúgy itt az ideje annak is, hogy lebontsd annak a gurunak az elképzelését, akivé válni szeretnél.

Hadd adjak erre nektek egy pár példát és miközben ezt megteszem, gondolkodjatok el a saját guru dilemmáitokon! Mit gondoltál te, az emberi elmével erről, hogy milyenné is kellene válnod? Mert azt máris elárulom nektek, hogy egyáltalán nem kell olyannak lennetek!

Kezdjük akkor Jeshuával, Jézussal, ha már úgyis az ő megünneplésének a kellős közepén járunk! Egy pillanatra most gondoljatok csak Jézus energiájára, arra, amit fiatalabb korokban tanítottak róla nektek! Csendes, nyugodt, gyógyító, aki képes vízen járni - ahogy ezt ma bemutattam, erre mindenki képes - egy glória fénylik a feje körül, hosszú haja van és szakállas. Szandált és köpönyeget hord. Igen, abszolút. Bárány, báránka. (nevetés) Drága barátaim, bármilyen humorosnak is tűnjön ez most, ezzel a képpel rendelkeztek róla.

Ehhez képest milyen volt az igazi Jeshua? A legtűrelmetlenebb ember volt, akivel valaha is találkoztam! Abszolút, teljesen türelmetlen volt, nem volt türelme az ostobasághoz, a hülyeséghez, a szabályokhoz és gyűlölte a szervezeteket. Nem szívlelte az időt, ahogy a piszmogókat, szöszmötölőket sem! Miért? Mert annak ellenére, hogy nem volt egy lélekkel bíró létező, nagyrészt a ti energiátokat vagy az aspektusaitokat hozta be. És a türelmetlenségeteket: „*Gyerünk, haladjunk már ezzel!*”

Hírhedt volt a veszekedéseiről. Bumm! Rögtön a másik képébe vágott! Képes volt a földön verekedni. Ez nincs benne a Bibliában, igaz? Tudjátok, azt gondolták, hogy nem tenne nekik jót, ha ezt is beleírják! Imádott sokat enni. Egy kicsit meg is hizott a későbbiekben. Egy kissé nagydarab lett.

Ismert volt az ordítózásairól, a káromkodásairól. Sok ember egyenesen félt tőle. Egy lázadó volt, egy forradalmár és nem volt toleráns! (Adamus nevet) Egy szerető lény volt, aki teljességgel

együttérző volt, ugyanakkor pedig teljesen türelmetlen! Ez nem az a szép portré, amivel rendelkeztek róla, mégis sokan olyanok akartok lenni. „*Olyannak kell lennem...mit mondana Jézus?*” Jézus azt mondaná: „*Húzz el a faszba az utamból!*” (sok nevetés és taps) Sajnálom, elnézést kérek, hogy ennyire tiszteletlen vagyok, de ez az....

LINDA: Nem, nem vagy!

ADAMUS: De ez az *igazság!* Azt jelentette, hogy: „*Menj innen, mert nekünk dolgunk van. Azért vagyunk itt, hogy elültessük a Földön a Krisztus tudat magvait, a Kristály tudatot a közeledő új korszak számára. Haladjunk hát ezzel! Menj innen! Távozz el egy másik bolygóra, vagy menj el valahová máshová, mert ez az a hely, ahol gyarapszunk és kiterjedünk.*”

Ő egy forradalmár volt. És nem, erről nem írtak, mert akkor mi történt volna? Akkor mindenki megpróbált volna forradalmár lenni és a szervezetek, akiket nem szívlelhetek, ezt képtelenek lettek volna kezelni.

Gondoljatok csak Buddhára most! A drága Buddha! Valamelyik nap beszéltem vele egyébként. Nem azért mondom, hogy a nevekkel dobálózzak itt, vagy ilyesmi, csak...(nevetés) „*Buddha - mondtam neki - dolgunk van!*”

Buddha neurotikus volt, tele volt fóbiákkal. Rengeteg fóbiája volt. Voltak bizonyos rovarok és bogarak, amiktől halálosan rettegett. Neurotikus volt. Kényszeresen kezet és lábat kellett mosnia megállás nélkül. Nagyon önző volt, a szó rossz értelmében. Mindenkitől energiát lopott. „*Ó, itt jön Buddha. Mindenki kerülje el! Energiát próbál lopni!*” És semmit sem tudott végigcsinálni, megszokni. Egy gazdag családot választott születésüül, de azt sem tudta megszokni. Folyton démonok üldözték. Talán többszörös személyiség zavara volt - ahogy ezt ti neveznétek - ami ide-oda váltakozott, ahogy ez lenni szokott a neurotikus embereknél - az egyik percben egy szent, a másikban meg egy totális bunkó. És támadva érezte magát, ha a másik ember bizonyos dolgokat viselt, vagy bizonyos szagok áradtak a testéből. Szóval nagyon nehéz volt vele kijönni.

Később lelazult. Belelazult egy kicsikét. Neurotikus megszállottság kísértette a megvilágosodás után és képes volt halálra éheztetni magát, csak hogy elnyerje a megvilágosodást. Ami azt illeti, azért éhezett magát, mert egy rakás ételtől fóbiája volt. Egyszerűen nem tudta azokat megenni. Ha bárki is egy pillantást vetett arra az ételre, amit éppen megenni készült, már képtelen volt azt megenni.

Végül ellazult. Feladta azt, hogy megpróbálja megtalálni, megismerni önmagát. Ellazult. Akkor kezdett el enni. Felszedett egy pár kilót és végül megvilágosodott, amit mindig is akart. Összeolvadt Önmagával.

Tehát, hogy guru? Ezt a képet festették le róla nektek? Ez az, amit láttok, amikor ellátogattok a szent templomokba? Nem, ti egy nagyon békés Buddhát láttok, pedig ő nem olyan volt.

És - nos ez a következő nem egy Felemelkedett Mester ugyan, de egy érdekes tanulmány - Steve Jobs. Steve Jobs - a ti korszakotokból - aki zseniális, briliáns, ihletett volt, mégis teljesen bizonytalan volt. Teljesen bizonytalan volt. Az egyik pillanatban teljesen megszállott volt egy projekt kapcsán, amin éppen dolgozott, - és a valódi projekt az volt, hogy a technológiai eszközök kiterjessék a tudatosságot, hogy létrejöjjön ez az egymáshoz kapcsolódottság és hogy lényegében kiterjedjen az emberiség tudatossága. Ez mondhatni bele lett ültetve. Ragyogó ideái voltak.

Egy látnok volt ő, akinél ez a mentális/kreatív már régen egybeolvadt, de mégis teljesen bizonytalan volt. Mindig megkérdőjelezte magát, ami egy idő után fárasztóvá vált. „*A helyes dolgot teszem? A helyes úton járok? Ezt most így kellene csinálnom, vagy másképpen?*” Rengeteg energiát pazarolt el a kételkedésre, a folyamatos aggodásra.

Akkor drága barátaim, itt egy másik példa, akivel pont a minap sétáltam egyet - Keresztelő Szent

János. Örült volt. (nevetés) Egy elmebeteg. Egy másik remek példája ő a többszörös személyiségnek! Az egyik pillanatban kiabált és ordibált, hogy kiűzze a démonokat az emberekből és a víz alá nyomta a fejüket! Volt, hogy megfojtotta őket. Ez nem keresztelés volt! Ezt gyilkosságnak hívják! Később ezen változtattak és azt mondták, hogy megkeresztelte őket. Olyan ez, mint: „*Nem, ő megpróbálja megölni a törvényteleneket, az elfajzottakat!*” (még nagyobb nevetés)

És a következő pillanatban pedig nagyon istenfélő, jámbor és tisztelettudó emberré vált és Isten bocsánatáért esedezett. Nos, én is ezt tenném, ha ennyi sok rosszat tettem volna, mint ő! Térden állva fohászkodott.

Egy örült ember volt! A haja is összevissza állt. A szakállán pedig több éves ételmaradék vert tanyát. Egyáltalán nem mosakodott. Buddhával nem nagyon jöttek volna ki egymással. (nevetés) Nehezen jöttek volna ki egymással.

Akkor térjünk rá a lényegre, hogy utána megválaszolhassam a kérdéseket!

A guru dilemma, a te dilemmád: Melyiké akarsz válni közülük? (a közönség válasza: Egyik sem!) Vagy igen! Vagy igen! Vagyis, emberi jellemzőkkel bírtak, mert emberként éltek itt a Földön. Voltak hiányosságai, de igazából nem, mert ezek csak átmeneti sajátosságok voltak, ahogy ez rátok is ugyanígy igaz. Ti is megpróbáltátok megismerni és tökéletessé tenni magatokat és ezzé a tiszta, „*szentebb vagyok, mint te*” emberré válni. Ők ezt nem tették. Ti miért tennétek? Meg voltak a maguk zavarai. Problémáik. Kihívásaik!

És akkor végül mi okozta azt, hogy Felemelkedett Mesterekké váltak? (a közönség válasza: Az elfogadás. Az elengedés.) Az elfogadás, az elengedés. Mindenki díjat érdemel. Nem tudom Linda hozott-e eleget magával. De igen, megtörtént náluk az elengedés.

Elengedték azt a szükségletüket, hogy meghatározzák önmagukat, hogy megtalálják és megismerjék önmagukat, hogy kijavítsák, jobbítsák és tökéletesítsék magukat. Eljutottak a kifáradás pontjára - van, akinek ez kicsit ismerősen hangzik? - eljutottak oda, hogy belefáradtak ebbe az egészbe és azt mondták: „*Ez a kutatás, ez a kétségbeesett keresés nagyon fárasztó. Egyszerűen csak feladom. A pokolba ezzel az egész spirituális úttal, annak összes könyvével és tanfolyamával, összes cicomájával és minden egyébével - a pokolba vele! Végeztem vele! Végeztem vele!*”

És az elfogadásnak a pillanatában, minden összeállt. Egy jó nagyot nevettek, kivétel nélkül mindannyian. És akkor ez nem számított. Nem számított, hogy nem tökéletesek, mert soha sem lesznek azok. Ami számított, az az elfogadásuk volt. Ami számított az volt, hogy szerették magukat a fura szokásaikkal és mindennel együtt. Ott vannak nektek az üres bankszámláitok, a túlsúlyotok, a hülye kis arc rángatózásaitok vagy a fura dolgaitok. A zsémbességetek, a türelmetlenségetek a valódi...- Cauldre összezavarta az időzítésemet - a saját spirituális létezésetek valódi megértésének a hiánya. Mindezeket lépjétek túl! Menjétek bele az elfogadásotok helyére!

Úgyis mondhatjátok, hogy megadjátok magatokat, de csak saját magatoknak adjátok meg magatokat. Nem pedig valaki vagy valami másnak adjátok meg magatokat.

Akkor most erre vegyetek egy mély lélegzetet!

Bármilyen, amiről azt gondoljátok, hogy az egy hiányosság, egy tökéletlenség és bármiről is azt hiszitek, hogy azon még dolgoznotok kell, felejtsetek el! (valaki azt mondja: Éljen!) Igen. Igen. (a közönség bólogat és tapsol)

És akkor egyszeriben csak létezni fogsz. Nem próbálsz már semmit sem tökéletesíteni. Nem próbálsz megtalálni önmagad. Most már csak létezel. És ekkor a kreatív energiák, amiről korábban beszéltünk, beáradnak. „*Jó! Ez a személy végre felhagyott a dolgok kitalálásával. Egyszerűen csak megteszik.*”

A kreatív energiák berohannak. Az elme lelassulhat. Az a szükséglet, hogy megpróbáld helyesen tenni a dolgokat, vagy tökélyre fejleszteni őket, vagy azok a téveszmés ideák a régi gurukról most mind kirepülhetnek az ablakon. Ez az, amikor ma itt ülsz és azt mondod: „*Én Vagyok a Mester. Nem érdekel ki mit mond, akkor is Én Vagyok a Mester. Én Vagyok a Mester.*” (a közönség is mondja: Én Vagyok a Mester.) Ilyen egyszerű. Ilyen egyszerű.

De akkor az elme rögtön rázendít és rá fog zendíteni, amikor elhagyod ezt a parkolót és azt mondja majd: „*Nos, ha te vagy a Mester, akkor vízen is tudsz járni.*” (nevetés)

SART: Gyerekjáték.

ADAMUS: Gyerekjáték. Gyerekjáték. Tehát ne ragadjatok bele mindazokba a dolgokba, amiket a Mesterek tettek, mert ez csak egy rakás történet. A Mesterek végül megszerették magukat.

És akkor ezzel az eltereléssel kezdődhetnek a kérdések! Drága Linda, ha vinnéd a mikrofont!

LINDA: Apropó, nem is mondtad el a véleményed Cauldre jó megjelenéséről, amit direkt a te kedvéért válogatott össze. Ugyan már, hiszen olyan jó munkát végzett!

ADAMUS: (a szemét forgatja) Én teljesen lilába öltöznék, egy hosszú köpenyt viselnék hosszúszerű csizmával és egy elegáns kalappal. Cauldre úgy fest, mint egy üzletember. Igen.

Kérdések és válaszok

Akkor jöhetnek a kérdések! Hangosan beszéljétek, hogy az egész világ hallhasson benneteket!

CATALINA: Oké. Szia.

ADAMUS: Igen.

CATALINA: Oké. Adamus... (a sírás fojtogatja)

ADAMUS: Mély lélegzet! Itt vagyok veled. Azt akarod tudni...

CATALINA: Igen.

ADAMUS: ... hogy mi történt.

CATALINA: Ühüm.

ADAMUS: Sansan?

CATALINA: Igen. (Sansan Shengről van szó, aki egy Shaumbra hölgy és aki váratlanul átkelt a túloldalra a legutóbbi, Hawaii-on, Kauai-ban megtartott Haladó Szexuális Iskola közben.)

ADAMUS: Jó. Jó. Kitűnő kérdés. Előljáróban annyit mondanék, hogy nagyon sajnálom a halállal kapcsolatos emberi felfogást. Pedig meghalni könnyebb, mint megszületni. Ez egy elengedés. Az elengedésnek egy olyan nagyszerű pillanata, hogy ez az egész - ahogy erről beszéltünk a DreamWalker Halál Iskolában - hogy a test elhagyása és az önmagadhoz való visszatérés egyfajta orgazmusszerű élménnyel jár. Ez egy lenyűgöző dolog.

És tudom én, hogy az emberek nagyon érzelmesek ilyenkor. Bánatosak és szomorúak a halál miatt, különösen akkor, ha egy kedves barát, egy szeretett lény, egy feleség, egy tanító nincs többé veled. De ez egy illúzió! Ez egy totális illúzió! Ha bárki is itt azt gondolja, hogy Sansan nincs most itt, az nagy fájdalmat okoz neki. Nem gondolod, hogy itt van veled egész álló nap? Abszolút! Nem gondolod, hogy közelebb van hozzád, mint én magam?

És ha lehetek olyan merész uram, hogy elmondom önnek most azt, amit éppen most mond önnek (Adamus a férjhez beszél): „*Richard, mikor fejezed már be a kételkedést? Mikor leszel már hajlandó befejezni a kételkedést? Én itt Vagyok. Nem itt, hanem pontosan itt. És továbbra is itt*

leszek, de nem azért, mert sajnállak téged, hanem azért, mert akkora örömet jelent számomra, hogy veled lehetek. Van egy megállapodásunk, amiben még a Földrejelövetelünk előtt egyeztünk meg és ez a megállapodás a szeretetről és a támogatásról szól kettőnk között, arról, hogy bármilyen nehézség is adódjon út közben, mindig támogatni fogjuk egymást.

Sansan azt mondja neked: „Richard, te voltál az, aki lehetővé tetted számomra, hogy a spirituális utamat járhassam. Te tetted lehetővé számomra, hogy eljussak a saját megvilágosodásomig, ami megtörtént és innentől kezdve most már itt leszek neked. Adamusszal együtt provokálni foglak téged. Szeretni foglak téged. Emlékeztetni foglak arra, aki vagy, hogy te is megvilágosodhass. Drága Richard, együtt jöttünk ide a megvilágosodásért, nem csak az enyémért és együtt, hamarabb, mint gondolnád, meg lesz a mi közös megvilágosodásunk. Meg fogjuk osztani az önmagunk iránt és az egymás iránti szeretetünket. Hiszen ezt választottuk, hogy ez az, amit megteszünk. Nincs semmi baj. Nem hagyjalak el téged drága Richard. Nem hagyjalak el. Csak most másképpen nézek ki.”

RICHARD: Köszönöm.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. (a közönség tapsol) És tudjátok, olyan érdekesen fogjátok fel a halált.

Nos, időnként igaz, hogy a szeretted eltávozik és nem is kerülsz vele kapcsolatba, legalábbis egészen addig, amíg majd te is el nem távozol. De itt, Sansan esetében - ő sok életet töltött a spirituális elkötelezettségével és keresett-kutatott az ösvényén. A megvilágosodás jelentette a legfontosabb dolgot a számára, kivéve a családját. A megvilágosodásáért jött el ebbe az életébe és ahogy már mondtam, azért, hogy megosszák egymással a közös megvilágosodásukat.

Érdekes élményben volt része Kauai-ban. Csak vessünk egy pillantást a dinamikára! Érezzetek ebbe bele!

Kauai-on vagyunk, egy nappal a Haladó Szexuális Energia Iskola előtt. Tökéletes volt, mert az összes energia beérkezett. Minden ott volt. Sansan egyedül akart tölteni egy kis időt saját magával, mert úgy érezte, hogy egyre fontosabb számára hogy az énjével legyen - ahogy ezzel ti is mindannyian valószínűleg így vagytok. Úgy döntött, hogy ellátogat a világ egyik leggyönyörűsebb helyére, ami a Na Pali part Kauai-on és ami az én egyik kedvenc helyem is. Csodálatos látvánnyal bír. Energetikailag magába szívó. Isis energiái táplálják és azok az őslakosok, akik oly sokat tettek azért, hogy ezt a szigetet életre keltsék. Ez az a hely, ahol a drága Sansan a legelső Földi életében megszületett. Ezért visszatért erre a helyre.

Egy csodás pillanatban, amit nem lehet szavakkal leírni, egyszeriben csak azt érezte, hogy megnyílt felette az égbolt és az abszolút béke és az abszolút elfogadás érzése töltötte el. Majd hirtelen történt egy váltás, amikor is megvilágosodott. Egy elképesztő váltás volt ez, amikor is kilépett az emberi korlátokból, az időből, a térből és a testéből.

És a fizikai baleset - amit ti annak neveztek - csak ezt követően, később történt meg. Az nem baleset volt. Hanem egy távozás. Egy átkelés és csodálatos volt.

Már korábban is elmondtam ezt nektek, hogy általánosságban szólva, amikor az ember keresztül megy a halál megtapasztalásán, akkor nem érez már fájdalmat, mert te hamarabb elhagyod a testet. Az elme és a test még működésben vannak, de a tudat már eltávozott. Nincs se fájdalom, se megbánás, se büntudat. Az egyetlen fájdalom és bánat az itt maradtoknál van.

Nehéz téma erről beszélni, de egy nap...és hallom a többi birodalmakból a kiabálást, a bátorítást és a vidámságot: „*Mondd el nekik, hogy ez nem a vég. Ez egy új kezdet. Mondd meg nekik, hogy nem létezik se mennyország, se pokol. Te vagy ott és egy rakás barátod. Mondd el nekik - mondják most - mondd meg nekik, hogy „Nyissák ki a szemüket!” Nem a fizikai szemüket, hanem az érzékszerveiket! Pontosan itt vagyunk. Nem mentünk el sehová. Itt vagyunk egész idő alatt végig.*”

Sansan azt választotta, hogy nem marad a fizikai testében és ez sokatok számára szintén egy kihívás

lesz, amikor elérkeztek majd a saját megvilágosodásokhoz. A megvilágosodás a létező legegyszerűbb pillanatban történik meg. És nem akkor, amikor szeretnéd, vagy amikorra megtervezed. Nem akkor, amikor azt gondolod, hogy már igazán sokat tettél érte. Egyszerűen csak azért történik meg, mert megengeded.

A megvilágosodásokban el fogtok jutni ahhoz a pillanathoz, amikor ott lesz a kérdés: „*A fizikai testemben maradok vagy nem?*” Tudom, ha most ezt a kérdést itt szavazásra bocsátanánk, akkor szinte mindannyian azt mondanátok: „*A fizikai testben maradok.*” - mert sok tennivalótok van még és azért is, mert nekem mindegy, hogy mit mondtok, de még mindig féltek a haláltól, akármilyen csodálatos is. Szinte nevetnem kell, annyira közel vagyok ehhez a valósághoz. Ez csodálatos hely, de nagyon kemény - nagyon sűrű, nagyon kemény és nagyon korlátolt. A túloldalán bármit elképzelsz magadnak, amit csak akarsz és olyan az, mint egy fantázia kert, amennyiben elengeded a sok problémádat, ahogy ezt a legtöbbben megtettétek. Ez többszörösen gyönyörűség.

Tehát a megvilágosodásban elértek ahhoz a pillanathoz, ami szinte egy örökkévalóságnak tűnik - elértek ahhoz a pillanathoz és ott nagyon nehéz ám azt mondani, hogy „*A fizikai testben fogok maradni.*” - mert az kemény és sok fájdalom van. És azt is mondhatjátok, hogy ez nem is igazi, nem is valódi. Ez az illúzió.

Amikor visszatérsz a túloldalra, akkor sokkal több mindent felfogsz a valódi énedről. Mindannyian el fogtok érkezni ehhez a pillanathoz: „*Akkor most maradjak, vagy menjek?*” Nincs jó vagy rossz válasz. A nehézség abban áll, akiket magatok mögött hagytok - a gyermekeitek, a házastársaitok és igen, még a háziállataitok is.

Mit fogtok tenni? Ezt a kérdést csak ti magatok válaszolhatjátok meg. Csak te válaszolhatod meg.

Sansan eljött ide. Már nagyon hosszú ideje támogatod őt az utazásában. Most pedig ő fog támogatni téged. Köszönöm.

JOYCE: (Sansan barátnője) Tudod mit akarok kérdezni? (nevetés, Adamus is nevet)

ADAMUS: „John Edwards!” Gyerünk, hadd tudja meg mindenki a kérdésedet!

JOYCE: Mindig együtt mentünk mindenhová.

ADAMUS: Igen.

JOYCE: Sokat mászkáltunk. Előtte azt kérdezte tőlem: „*El akarsz jönni erre az útra? Ez csodálatos. Olyan ez, mintha senki sem lenne ott.*” Erre azt feleltem, hogy szeretnék elmenni, de már korábban úgy döntöttem, hogy Taiwan-ba utazom. Ezért nem tudtam elmenni. És mindig azt érzem, hogy ha elmentem volna vele, akkor ez nem történt volna meg. (sírni kezd)

ADAMUS: Nem. Nem. Nem mentél volna vele. Ez nem történt volna meg. Vagyis, az emberi elme azt mondja: „*Ezt kellett volna tennem.....*” Látod, büntudatod van. Miért? Miért? Áldottnak kellene érezned magad, hogy a részese voltál az ő tapasztalásának. És még ha rá is kényszerítetted volna magad arra, hogy elmenj arra az útra vele, mert mondjuk lett volna egy megérezésed arról, hogy valami történni fog ott és emiatt erőnek erejével elmentél volna, akkor is történt volna valami olyan, ami miatt nem lehettél volna ott a végső lépésnél. Miért? Mert Sansan ezt választotta. Mert ő ezt akarta. Ezt a terhet nem veheted a válladra. És ezt most mindannyiótoknak mondom: Nem tehetitek ezt magatokkal, hogy: „*de mi van, ha*” vagy „*ezt és ezt kellett volna tennem*”. Valami más is játékban volt ott és ez a valami az ő isteni énje volt.

Egy barátod, sokatok drága barátja, a feleséged megvilágosodott. Megvilágosodott, ez történt. Megkapta azt, amit mindig is akart és ezzel teljes békében van. Teljes békében. És most tényleg itt van a vállamon és csak annyit kér: „*Kérlek, kérlek, kérlek, mondd el nekik, hogy ez milyen nagyszerű! Mondd el nekik Mesterként, hogy Sansan energetikailag bármikor visszatérhet.*” Bármikor. Van, hogy egy madár vagy egy kutya képében fog felbukkanni, vagy egy lány, cirógató

szellőként. Bármikor visszatérhet ide, de most már azért tér vissza, hogy tényleg támogasson téged. Nem abban az értelemben támogat, mintha bármire is szükséged lenne, hanem ott fog állni melletted.

Mindketten már régóta járjátok a megvilágosodásnak ezt a hosszú ösvényét, ha hiszed, ha nem és eddig mindig te voltál az, aki ott voltál a számára. Most már ő lesz ott a te számodra. Jó. Köszönöm.

A halál egy nehéz téma, sok érzés, sok érzélem övezi. A tudatod át fogja ezt a felfogását változtatni annak valódi, igaz megértésébe, hogy ez nem a véget jelenti. Nincs mennyország és pokol. Ez még csak nem is egy távozás, ha valaki, mint Sansan, azt választja, hogy energetikailag itt fog maradni.

Tényleg azt akarják, hogy nagyon egyértelműen mondjam el nektek, hogy: „*Ez bámulatos. Lenyűgöző!*” Akkor jó. Következő kérdés. Még kettő jöhet. Igen. Még három jöhet.

CATALINA: Ezt mind tudom.

ADAMUS: Igen.

CATALINA: És érzem a jelenlétét. Ezt mind tudom és...

ADAMUS: Megbízol magadban, amikor érzed a jelenlétét?

CATALINA: Igen.

ADAMUS: Jó.

CATALINA: Tudom, hogy itt van.

ADAMUS: Jó. Rendben. Akkor mit mond, gondol vagy érez most?

CATALINA: Ebben a pillanatban azt mondja, hogy jól van.

ADAMUS: Igen.

CATALINA: És én ezt mind tudom, csak az elmémnek is tudnia kell.

ADAMUS: Igen, igen. A szemeddel akarod őt látni. Meg akarod őt érinteni a keziddel. De igazából a szívedből kellene őt érezned.

CATALINA: Igen.

ADAMUS: Igen.

CATALINA: A kérdésem az, hogy tudod, Sansan és én mindig azt mondtuk, hogy mindig, amikor elmegyünk egy tanfolyamra, vagy bárhova, amikor valamit együtt teszünk, akkor mindig azt mondogattuk, hogy: „*Adamus velünk lesz az út minden egyes lépésénél.*” Azt hiszem ez az, amit tudnom kell. Az elmémnek tudnia kell, hogy hol voltál akkor?!

ADAMUS: Ó, hátrébb kellett lépnem. „*Az út minden egyes lépésénél*”-hez elfelejtettem hozzáadni, hogy „*kivéve a legutolsó lépést.*” Mert azt egyedül tette meg. Ó, az durva lett volna a részemről - és ki vagyok én, hogy ennyire durva, goromba legyek? Gorombaság lett volna a részemről, ha ott maradok a megvilágosodása pillanatában vele, mert ez annyira nagyon magasztos, fennkölt és személyes. Tehát igen, ott vagyok az út minden egyes lépésénél, míg az utolsó lépésnél meg kellett állnom. Mindazok a létezők, akik támogatnak benneteket - mindenkinek meg kell állnia abban a pillanatban. Ez a *te* csodálatos, gyönyörűsége személyes időszakod. Nem szeretnéd, ha a megvilágosodásod pillanatában bárki is ott lófrálna körülötted, amikor minden teljesen átalakul.

Tehát megálltam és vártam. Majd egyszeriben csak már ott is volt velem és akkor tényleg, igazán látott engem. És természetesen ebben a megvilágosodásban elveszítéd...vagyis az emberi érzékszerveid kitágulnak. És igazán képes volt *lát*ni engem és azt mondta nekem: „*Adamus Saint-Germain, hogy te milyen jóképű vagy!*” (nagy nevetés) Furcsa, de így igaz. Miért? Elmondom én nektek - és azért mondom, hogy ez igaz - mert nem egy embert látott. Látta a színeket. Látta az

esszenciát, a gazdagságot, az egyszerűséget, a szellemet, a szeretetet. Látta azt a szeretetet, amit iránta érzek és ezért, az ő felfogása szerint én voltam a leggyönyörűsebb dolog, amihez fogható már réges-régen nem látott. Igen. (nevetés) Jó.

Lényegében két olyan pillanat van, amikor az anyagi lények nincsenek veled, de nagyon közel vannak hozzád. Az egyik az, amikor tényleg, igazán úgy döntesz, hogy szuverén leszel. Akkor elengeded a szellemi vezetőidet, akik már nagyon hosszú ideje veled voltak és ez az, amit egy páran a lélek sötét éjszakájának neveztek. De ez nem egy éjszaka, hanem több hónapig tart. (nevetés) Ez csak a marketing vagy a reklámfogás, amit be szoktak dobni. Tudod: „*Csak egyetlen éjszaka és már túl is vagy rajta.*” Pedig sokáig tart.

És olyankor minden lénynek hátrébb kell lépnie. Ezen már átmentetek és most már azt mondom, hogy veletek leszek az út minden egyes lépésénél, egészen a megvilágosodásod pillanatáig. Ezt tiszteletből tesszük - sem én, sem pedig mások sem lesznek ott. Ezt személyesen éled át.

A megvilágosodás pillanatában és Aandrah, te meg fogod érteni, hogy mi történik. Tehát elérkezel a megvilágosodásod pillanatához és ez csak az elfogadról szól. Csak annyit mondasz: „*Bármilyen is van, Vagyok, Aki Vagyok!*” És akkor hirtelenjében az összes aspektus visszatér. Ez egy nagyon személyes integrációs időszak. Huss! Huss! Mind visszarepülnek. Annyira boldogok, hogy végre szereted magad, hogy azonnal hazatérnek. Áramlatokban térnek vissza. Mi pedig mondhatni félreállunk az útból és hagyjuk, hogy az aspektusok hazatérjenek, mert nem akarjuk, hogy minket is magukkal vigyenek (nevetés Adamus viccén) Azért lépünk hátrébb, hogy létrejöhessen Önmagad házassága vagy egyesülése Önmagaddal. Tehát nincs ebben semmi rossz. Semmi rossz.

Abszolút tiszteletlenség lett volna részemről és az együttérzés teljes hiánya lett volna tőlem, ha megállítom Sansant. Először is, úgysem tudtam volna megállítani. Erősebb nálam. De nem tudtam volna megállítani. Nem is akartam megállítani. Ez az ő választása volt, az ő utazása. Most dolga van. Csodálatos munkát végez, de ezt is ő választotta magának.

LINDA: Utolsó kérdés.

ADAMUS: Utolsó kérdés.

HELEN: (Sansan barátja) Ez igazából nem egy kérdés, csak valami, amit szeretnék megosztani veletek. Körülbelül két nappal ezelőtt készítettem egy olajfestményt Sansanról, ami abszolút gyönyörű és békés. És mivel olajfestéssel készült, még nem száradt meg teljesen és ezért nem hoztam el magammal. De majd később megmutatom a képet és oda fogom adni Richard-nak. És amikor csak ránézel a képre, biztosan tudni fogod. Köszönöm.

ADAMUS: Igen. Jó. És most azt kéri, hogy megtennéd, hogy készítesz a festményről egy digitális fotót és azt megosztod a többiekkel is? Talán még a Bíbor Kör weboldalára is fel lehetne tenni. Szeretnék ezt látni.

HELEN: Igen és ez a festmény egészen csodálatos, lilás-pirosas, bíbor színekben játszik. Elképesztően gyönyörű.

ADAMUS: Kiváló! És a festmény annak egy módja... nincs már idő arra, hogy egy hosszas megbeszélésbe kezdjek bele, ezért rövidre fogom.

A régi korok mesterei, akik több száz évvel ezelőtt voltak festők Európában, ők nem csak festők voltak. Hanem energia munkások is. Összekombinálták egymással a különféle festékeket, a gyógynövényeket és időnként még a földből előkerült kristályokat is. Tehát ezeket összekombinálták egymással és így képesek voltak belefesteni az életet a képekbe.

Ez a művészet mára szinte már teljesen elveszett. Nagyon kevés művész ismerte ennek a titkát és ők képesek voltak egy olyan festményt alkotni, amiben az energiák több száz éven keresztül is benne tudtak maradni. Ezért is van az, hogy amikor ott állsz a Mona Lisa vagy a mester valamelyik másik

festménye előtt, akkor az tesz veled valamit. Szinte mérhető a festményből kiáradó energia mennyisége.

És a másik, a baljós oldal - ők szintén tudták, hogy kell belefesteni valakinek a lelkét - na nem igazából a lelkét, hanem az esszenciájukat - a festménybe, ahol aztán csapdába ejtették azt. Ez egyfajta fekete mágia. Egy csúnya módon le tudták festeni az arc képedet és akkor a kép fogságába estél, ragadtál. De ebbe nem megyünk most bele.

A te festményed lehetővé teszi, hogy Sansan energia azon keresztül bejöhessen. Az ihletettsége és a nevetése bele lett festve abba a képbe. Ahogy a kaland szeretete is. Azért mondja, hogy oszd meg ezt a festményt, mert az energiái ezen keresztül kiáradhatnak. Abszolút. Ezen a módon továbbra is itt lehet és megoszthatja ezt veled. Ne sírj! Ne legyél szomorú! Ne is kételkedj! Igen.

És akkor úgy gondolom, van még időnk egy kérdésre.

ALAYA: Nem értem.

ADAMUS: Igen. Jó. Akkor maradjunk is ennyiben! (nevetés) Köszönöm. Köszönöm.

ALAYA: Végül, nem értem.

ADAMUS: Nagyszerű módja ez a mai nap összegzésének!

ALAYA: Nem értem és ez egy jó hely.

ADAMUS: Igen. És mit szeretnél megérteni?

ALAYA: Nem ismertem Sansant, de érzem őt.

ADAMUS: Igen. Valóban! Azt akarom mondani, hogy pontosan itt van! Itt táncol körbe-körbe! Játszadzik az emberek hajával. Igen, igen, igen! Nem tudom, hogy miért kell ezt most megosztanom veletek, de bizonyos okokból ma az emberek kozmetikai szereit érdeklik. Mindenkit ki akar sminkelni.

ALAYA: Elutazott Kauai-ra, hogy részt vegyen a Szexuális Energia Iskolán, ahova elhívta a barátnőjét is, aki végül nem ment vele, így egyedül ment oda. Hetekkel azelőtt már tudta, hogy át fog kelni a túloldalra?

ADAMUS: Á! Jó kérdés.

ALAYA: Úgy értem ezt magam miatt akarom tudni, mert akkor én is már hetekkel előtte tudni fogom? És megtervezem...

ADAMUS: Akarod tudni? (Alaya habozik) Nem, nem akarod tudni. (Adamus kuncog)

ALAYA: De egy baleset volt. És nem valami hosszú lefolyású betegség.

ADAMUS: Nem.

ALAYA: És csak úgy megtörtént.

ADAMUS: Igen is, meg nem is. Az attól függ. Az emberi nézőpontból kérdezed? Az emberi elme azt mondja... ha az emberi elme tudta volna, hogy mi fog történni, akkor ez soha sem történt volna meg. Az emberi elme megpróbálta volna ezt kiblokkolni.

De ott volt a szelleme, Sansan valódi esszenciája, aki ezt tényleg megértette. Hadd fogalmazzam ezt meg így: Tudta a pontos időpontot és helyszínt? Nem, egyáltalán nem. Tudta, hogy ez a tapasztalás közeledik felé? Abszolút. Van itt a szívben egy belső tudás, de nem itt fent a fejben - és ezen fogunk majd dolgozni a következő pár hónap során, hogy ezt a kettőt kicsit jobban összehozzuk egymással. De meg volt az a belső tudása, hogy eljött az ideje - nem a távozásának, hanem lényegében az azzá válásának, a létezésének.

Egy belső tudás, hogy: „*Tudod, ez az utazás...*” Próbálok az egyszerűségénél maradni.

A Shoudok során beszéltünk már erről a határvonalról. Tegyük fel, hogy ennek a szőnyegnek a széle ez a határvonal! (mondja az operatőrnek) Oké, pontosan itt van. És beszélgetünk. Mindannyian ezen a határvonalon álltok. Ott ácsorogtok és gondolkodtok róla. És mi nagy részletességgel belemegyünk abba - ahogy ezt Kauai-on is megtettük - hogy miért nem teszitek meg azt a lépést? Miért nem?

ALAYA: Én itt akarok lenni. Ebben a fizikai testben akarok maradni.

ADAMUS: És ki mondta, hogy ez nem lehetséges?

ALAYA: Én.

ADAMUS: Tehát átlépsz ezen a határvonalon és sok minden történik. Ez a megvilágosodás határvonala. Ez egyetlen lélegzet és egyetlen döntés. Ennyi az egész.

De... de drága barátaim, mindannyian ott álldogáltok és vártok. Arra vártok, hogy valaki, mint Sansan átkeljen a határon és megnyugtasson, biztosítson benneteket. Ez bámulatos! Döbbenetes! De közben itt álldogáltok! „*Á, a megvilágosodás. Nem is tudom. Te tudod, hogy mi van odaát a határvonal túlsó felén?*” A megvilágosodás! (nevetés) „*Mi fog velem történni?*” Az nem számít. „*Mit fogok tenni?*” Megvilágosodott dolgokat. Teázunk a Mesterekkel.

LINDA: Ez egy egész iskola. Egy egész iskola!

ADAMUS: Drága barátaim! Az egyetlen dolog, ami Sansan-nek számított az volt, hogy meghozta azt a választást: „*Nem számít. Ez a megvilágosodás. Ami ezután történik, az nem számít.*”

És ha valaha is aggódtok, mert aggódtok....összesen ötöt akarok. Öt megvilágosodottat. Ötöt. Ötöt, tízet, százat, ezret. Ez nem számít, de ezért dolgozunk együtt.

Itt vagytok a küszöbön és én azt kérdezem, miért nem léped át?

EDITH: Miért nem lépjük át?

ADAMUS: Erre neked kell válaszolnod. Miért nem léped át? Miért nem léped át? Ez elvezet sok...

EDITH: Azt hittem, hogy átléptük már.

ADAMUS: Igen, de még nem tapasztaltad azt meg. Ez a fura az egészben. Menjetek vissza a mai 3. vagy 4. pontunkhoz - az időhöz! Átlépted, de ez most akkor a megtapasztalásáról szól.

Ne feledjétek, hogy amikor éjjelente az ágyatokban fekszetek, először is Sansan örömmel beszélgetne veletek. Amikor ott fekszetek és erről a lépésnek a megtételéről morfondíroztok: „*Mi fog történni?*” - és ha bejön a félelem „*Nos, nem tudom, hogy készen állok-e.*” - meg feljön az a sok többi dolog is bennetek - akkor ott álljatok meg, vegyetek egy mély lélegzetet és emlékezzetek arra, hogy minden jól van a teremtés egészében. Au revoir.

A következő találkozásunkig a felemelkedésetek ajtajában. Köszönöm.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó